

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΤΟΜΟΣ
ΙΣΤ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

THE ORTHODOX OBSERVER

15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1950

Α
Ρ
Ι
Θ
Μ

367

Η ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΟΑΚΛΑΝΔ, CALIF.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ
ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΥ

Πρὸς τοὺς Εὐλαβεστ. Ἱερατ. Προϊσταμένους
καὶ τὰ Ἐντιμ. Διοικ. Συμβούλια τῶν
Κοινοτήτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Ἀγαπητοί:

Αἱ θεριναὶ διακοπαὶ τῶν Σχολείων πλησιάζουν εἰς τὸ τέλος των. Μετ' ὀλίγον, μαθηταὶ καὶ διδάσκαλοι θὰ κληθῶν καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ ἔργον. Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἔχετε προετοιμασθῇ καταλλήλως καὶ ἐγκαίρως διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κοινοτικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος. Οὐχ ἦττον ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ συμμεριζομένη τὰς εὐθύνας σας καὶ ἐκτιμῶσα τὴν πρωτοβουλίαν σας, ἐπιθυμεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειάν σας. Εἰδικώτερον, προκειμένου περὶ τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου, ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν σας ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν σημείων, ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ ἐπικαλεῖται ἀμέριστον τὴν συνεργασίαν σας.

1) Τὰ μαθήματα τοῦ Κατηχητικοῦ θὰ ἀρχίσουν τὴν Κυριακὴν, 1ην Ὀκτωβρίου, αἱ δὲ ἐγγραφαὶ πρέπει νὰ διενεργηθῶν ἀπὸ τοῦδε, ὥστε νὰ γνωρίζῃ κάθε Κοινότης πόσα παιδιὰ θὰ παρακολουθήσουν διὰ νὰ παραγγείλῃ ἐνωρὶς ἀνάλογον ἀριθμὸν κατηχητικῶν ἐφοδίων καὶ νὰ τὰ λάβῃ ἐγκαίρως.

2) Ἀπὸ τοῦ ἀμῶνους, διὰ τοῦ Δελτίου τῆς Κοινότητος, δι' ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς καὶ διὰ προσωπικῶν ἐπαφῶν νὰ παρακινήσετε τοὺς γονεῖς, ὥστε κανένα παιδί νὰ μὴ εὐρεθῇ ἔξω τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου.

3) Ὅσα παιδιὰ ἐγγραφοῦν θὰ διαιρεθῶν εἰς τέσσαρα τμήματα, ὡς ἐξῆς: α') Κάτω τῶν 7 ἐτῶν, β') 7-9 ἐτῶν, γ') 10-12 ἐτῶν, καὶ δ') 13 ἐτῶν καὶ ἄνω. Ἄν ὁ ἀριθμὸς τῶν παιδιῶν ἐνὸς τμήματος εἶναι ἀρκετὰ μεγάλος, ὅς ὑποδιαιρεθῶν εἰς ὁμάδας. Ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν παιδιῶν μίᾳς ὁμάδος εἶναι μικρότερος, τὸσον ἡ ἐργασία ἀποβαίνει ἀποτελεσματικώτερα.

4) Τὸ τμήμα Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς θὰ σᾶς ἐφοδιάσῃ μὲ βοθητικὰ βιβλία διὰ τὰ παιδιὰ καὶ τὸ διδακτικὸν προσωπικόν. Τὰ βιβλία αὐτὰ προέρχονται ἐξ ἀναθεωρήσεως καὶ

ἀνατυπώσεως τῶν μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει, θὰ καλύψουν δὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κατηχητικοῦ κατὰ τοὺς μῆνας Ὀκτώβριον, Νοέμβριον, Δεκέμβριον καὶ Ἰανουάριον. Ὁ ἐσώκληιστος κατάλογος τῶν διαθεσίμων βοθημάτων ἄς χρησιμοποιηθῇ ὡς δελτίον τῆς παραγγελίας σας.

5) Ἀπὸ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου θὰ χρησιμοποιηθῶν νέα ἐφόδια, τὰ ὁποῖα ἐτοιμάζονται θάσει του καταρτιζομένου ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

6) Φροντίσατε διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς συνεργασίας τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα ἐδιδάξαν εἰς τὸ Κατηχητικὸν σας κατὰ τὸ παρελθόν, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν καὶ ἄλλων καταλλήλων προσώπων, τὰ ὁποῖα ἡμποροῦν νὰ ἀναλάβουν τὸ ἔργον τῆς Κατηχητικῆς διδασκαλίας ἐπωφελῶς. Ὅρισστε τακτικὴν ἡμέραν καὶ ὥραν διὰ τὴν προπαρασκευὴν τῶν Κατηχητῶν καὶ Κατηχητριῶν σας ὑπο τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου, ὅπου ὑπάρχει.

7) Ὅσαι Κοινότητες δὲν ἐπέστρεψαν εἰσέτι τὸ Στατιστικὸν Δελτίον τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου ἄς τὸ συναποστείλουν μετὰ τοῦ δελτίου παραγγελίας Κατηχητικῶν ἐφοδίων.

8) Ἡ στενὴ, πρόθυμος καὶ ἀρμονικὴ συνεργασία τῶν Ἱ. Προϊσταμένων καὶ τῶν Διοικ. Συμβουλίων μετὰ τῶν Κατηχητῶν καὶ Κατηχητριῶν καὶ ὅλων ὁμοῦ μετὰ τοῦ Κατηχητικοῦ Τμήματος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀποτελοῦν βασικὴν καὶ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ Κατηχητικοῦ ἔργου.

Ἐπὶ τούτοις, ἐπικαλούμεθα τὴν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου ἐπὶ πάντας ὑμᾶς καὶ διατελοῦμεν,

Εὐχέτης ὑμῶν διάπυρος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

**Βοηθεῖτε τὰ Ἱδρύματα
τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.**

ΤΟ ΚΑΛΑΙΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ

15

ΚΑΛΟΔΕΜΕΝΟΙ ΤΟΜΟΙ

ΤΟΥ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ

Ὀλόκληρος Βιβλιοθήκη

Ἀποτελοῦν μίαν πλήρη ἐγκυκλοπαίδειαν ἣ ὁποῖα δίδει εἰς τὸν κάτοχόν της ποικίλας γνώσεις· εἰσάγει αὐτὸν εἰς τὴν ἐν Ἀμερικῇ ζωὴν τῆς Ὀμογενείας μας καὶ στολίζει καθε σπίτι.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΟΜΟΥ \$4.00

Γράψατε:

ORTHODOX OBSERVER

10 East 79th Street, New York, 21, N. Y.

THE ORTHODOX OBSERVER

VOL. XVI. No. 367.—SEPTEMBER 15, 1950

Established 1934

A semimonthly record of the work, the thought and the news of the Greek Orthodox Church in the U.S.A.

Published by

The Greek Archdiocese Publications Association

Rev. Athenagoras T. Kokkinakis, Editor

Editorial Offices:

10 East 79th St., New York 21, N. Y.

Publication Office:

293 Seventh Avenue, New York 1, N. Y.

Entered as second-class matter Nov. 21, 1934, at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTIONS

United States

For One year \$3.00. — For two years \$5.00.

Other countries \$3.50 per year.

Fifteen Cents A Copy

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'. Ἀριθ. 367.

Διευθυντής: Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ Θ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ

15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1950

ΑΝΑΓΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΕΦΟΔΙΩΝ

Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαήμερου τοῦ Σεπτεμβρίου θ' ἀνοίξουν ὅλα τὰ Σχολεῖα τῆς Χώρας μας καὶ θὰ γεμίσουν ἀπὸ παιδιά. Τὸ ἀνοίγμα τῶν Σχολείων φέρει καὶ πάλιν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας τὸ ζήτημα τῶν Κοινοτικῶν μας Σχολείων. Θὰ γεμίσουν ἀρά γε τὰ Σχολεῖα μας; Θὰ ἔχωμεν τὸν ἴδιον ἀριθμὸν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν πού εἴχαμε τὸ περασμένον σχολικὸν ἔτος; Κατὰ τὰ δημοσιευόμενα εἰς τὸν ἡμερήσιον καὶ ἑβδομαδιαῖον Ἑλληνικὸν Τύπον πολλοὶ Ὀμογενεῖς ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο. Καὶ δικαίως. Διότι ἀναγνωρίζουν τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον ὡς ἓνα παράγοντα σπουδαῖον εἰς τὴν διατήρησιν τῶν φυλετικῶν καὶ θρησκευτικῶν μας γνωρισμάτων. Διότι κατανοοῦν ὅτι διὰ τῆς ἐκμαθήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης μεταδίδεται καὶ ἡ γνῶσις τῶν παραδόσεών μας. Διότι ἀντιλαμβάνονται ὅτι διὰ τῆς ἐκμαθήσεως τῆς γλώσσης τοῦ Εὐαγγελίου διευκολύνεται ὁ θρησκευτικὸς καταρτισμὸς τῆς νεολαίας μας, δυναμένης διὰ μέσῳ τῆς γλώσσης νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὸ θάθος τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀκεραιότητά της καὶ τὴν ἄσπilon σύνθεσιν τῆς ἀληθείας της.

Παρὰ ταῦτα ὅμως ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητευομένων ὀλιγοστεύει. "Οτι οἱ γονεῖς, πού εἶναι οἱ ἀμεσώτερον ἐνδιαφερόμενοι, δὲν δίδουν οἷαν ἔπρεπε νὰ δώσουν προσοχὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον. "Οτι παρὰ τὴν διέλευσιν τόσων ἐτῶν δὲν ἀπεκτήθη ἡ ἀνάλογος πείρα πρὸς εὐχερεστέραν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματός μας. "Οτι δὲν ἔχομεν διδακτικὰ ἐφόδια κατάλληλα καὶ κατὰ τὴν ἐφάμιλλαν τῶν ἄλλων διὰ τῶν ὁποίων νὰ ἐφελκώσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν παιδιῶν. "Οτι δὲν φροντίζομεν νὰ τὰ ἀποκτήσωμεν.

Εἰς τὸν τομέα ἀκριβῶς τοῦτο θὰ ἔπρεπε νὰ συγκεντρωθῇ ἡ προσοχὴ τῶν ὑπευθύνων. Πρέπει νὰ ἀποκτήσωμεν ἐφόδια εὐμέθοδα, συγχρονισμένα, εὐκόλα, ἄφθονα, διὰ τῶν ὁποίων καὶ τὰ παιδιά μας νὰ προσελκύωνται καὶ οἱ διδάσκοντες νὰ εὐκολύνωνται. Δικαίως θὰ παρατηρήσῃ τις ὅτι ὑπάρχουν ἀρκετὰ βιβλία, ὅτι κυκλοφοροῦν ἐγχειρίδια διαφόρων θεμάτων, τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατὸν μὲ κατάλληλον παιδαγωγικὴν προσπάθειαν νὰ βοηθήσῃ τὰ παιδιά. Δὲν τὸ ἀρνεῖται κανεὶς. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἀρνηθῇ ὅμως καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι εἶναι ἀπηρχαιωμένα ὅσα σχεδὸν ἔχο-

μεν. Ἀνήκουν εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ἀπὸ ἀπόψεως περιεχομένου καὶ ἀπὸ ἀπόψεως μεθόδου.

Οἱ δυνάμενοι νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς τοιοῦτου εἶδους παραγωγὴν βοηθημάτων διὰ τὴν γλώσσαν μας ἔχουν ἄφθονα βοηθήματα. Τὰ Γυμνάσια τῆς Ἀμερικῆς ἔχουν πολλὰς μεθόδους διὰ τῶν ὁποίων διδάσκουν τὰς ξένας γλώσσας. Ἐὰν μερικοὶ παιδαγωγοὶ μας ἐμελέτων μερικὰς ἀπὸ τὰς μεθόδους αὐτάς καὶ ἐπεδίδοντο εἰς τὴν σύνθεσιν μιᾶς Ἑλληνικῆς, ἀναμφιβόλως θὰ εὐηργέτων καὶ τὴν νεολαίαν μας καὶ θὰ συνετέλουν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς Ὁμογενείας μας πρὸς διατήρησιν τῆς Ἑλληνικῆς μας γλώσσης.

Πολλοὶ θὰ παρατηρήσουν: Γνωρίζομεν τὰς μεθόδους αὐτάς ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν μας. Εἴχαμεν τοιαύτας μεθόδους καὶ εἰς τὰ ἰδικὰ μας τὰ σχολεῖα καὶ ἐνῶ ἐπαίρναμεν τρία ἢ τέσσαρα χρόνια γαλλικά, ὅμως εἰς τὸ τέλος δὲν ἐμάθαμεν τίποτε. Πιθανὸν νὰ ἔχουν δικαίον. Ὅμως ἡ ἰδικὴ μας περίπτωσις εἶναι διαφορετικὴ. Διότι τὰ Γαλλικά δὲν τὰ ἠκούσαμεν παρὰ μόνον δύο ἢ τρεῖς τὸ πολὺ ὥρας τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ διδάσκαλον πού ἴσως δὲν τὰ ἤξευρε καὶ καλὰ. Τὰ Ἑλληνικά ὅμως τὰ παιδιά μας τὰ ἀκούουν τὸ ἐλάχιστον μίαν καὶ πλέον ὥραν τὴν ἡμέραν εἰς τὸ Σχολεῖον. Τὰ ἀκούουν εἰς τὸ σπίτι. Τὰ ἀκούουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Τὰ ἀκούουν εἰς τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον. Ὁ χρόνος ἐπομένως εἶναι ὑπὲρ τῆς ἀπόψεώς μας. Ἐπειτα μαζὺ μὲ τὴν μέθοδον πού θὰ περιέχῃ γραμματικὰς ἀσκήσεις καὶ ἰδίως λεξιλόγιον, θὰ ἔχωμεν καὶ τὰ ἀναγνωστικά, τὰ ὁποῖα συντελοῦν μεγάλως εἰς τὴν γλωσσικὴν ἀνάπτυξιν τῶν μαθητῶν. Ἀρκεῖ ὅμως τὸ περιεχόμενόν των νὰ εἶναι κατάλληλον καὶ γραμμένον κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ εὐχαριστῇ τὸ παιδί καὶ νὰ διευκολύνῃ καὶ τὸν διδάσκαλον.

Ἐκεῖνο, ἐπομένως, πού ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ ἀμέσως διὰ νὰ ἔχωμεν καλλίτερα ἀποτελέσματα εἰς τὸ σχολικὸν μας ζήτημα εἶναι ἡ παραγωγὴ ἐφοδίων. Ἔργασία τοιοῦτου εἶδους θὰ δώσῃ θάρρος εἰς ὅλους διὰ μίαν ἔντονον καὶ ἐπίμονον προσπάθειαν πρὸς τὴν ὁλίστην τοῦ γλωσσικοῦ καταρτισμοῦ τῶν παιδιῶν μας. Θὰ ἔχῃ δὲ καὶ ὡς ἐπακολούθημα τὴν κατανόησιν τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ ἔργου τῶν διδασκάλων μας καὶ τὴν καλλιτέραν ἀμοιβὴν αὐτῶν. Θὰ προσελκύσῃ δέ,

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ, Πρωτοπρεσβυτέρου

Ίερ. Προϊσταμένου τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ν. Ὑόρκης

Ἐπὶ τῇ Ἐνάρξει τοῦ Νέου Σχολικοῦ Ἔτους

Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΜΑΣ ΣΧΟΛΗ

Τὸ ἱερὸν αὐτὸ καθίδρυμά μας δὲν εἶναι πλέον εἰς τὸ στάδιον τοῦ πειραματισμοῦ. Εἰς τὴν συνείδησιν τῆς ὁμογενείας ἀπεδείχθη θρησκευτικὴ καὶ φυλετικὴ ἀνάγκη. Καὶ πολὺ σωστά, διότι ὅταν κανεὶς κάμῃ τὴν σκέψιν εἰς ποῖον σημείον θὰ εὐρισκώμεθα χωρὶς αὐτὴν, ἀμέσως μορφώνει τὴν εἰκόνα τοῦ μεγάλου κενοῦ ποῦ θὰ εἶχομεν μπροστά μας κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας ζωῆς. Ὅσακις ἐμφανίζεται εἰς τὸν κόσμον ἀνθρώπινον δημιουργήμα ὅλοι τὸ παρακολουθοῦν γιὰ νὰ ἰδοῦν ποίαν τροπὴν θὰ λάβῃ. Ἀναλόγως δὲ τῶν ἀποτελεσμάτων γίνονται κατακρίσεις ἢ ἐπευφημίαι. Ποῖος λοιπὸν ὁ σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον ἰδρύθη τὸ φυλετικὸν μας αὐτὸ φρούριον ἀπὸ τὸν μεγάλοπνοον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην μὲ συμπαραστάτην τὸν ρηϊκέλευθον Ἅγιον Φιλαδελφείας; Ἐπέτυχε τὸ πρόγραμμα; Ἄς ρίψωμεν ἓνα σύντομον καὶ ἐντατικὸν βλέμμα.

Ὁ πατὴρ τῆς Ἱστορίας Ἡρόδοτος λέγει κάπου: «παντὸς πρῆγματος σκοπέειν τὴν τελευτὴν κῆ ἀποθῆσεται», δηλ. νὰ κυττάζωμεν τὸ τέλος γιὰ κάθε πρᾶγμα. Εἰς τὸ θέμα ποῦ ἔχομεν ὑπὸ μελέτην ποῖον ἦτο τὸ ζητούμενον καὶ ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἱδρύματος; Βεβαίως νὰ δημιουργηθοῦν στελέχη διὰ τὴν ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίαν μας. Νὰ προέρχωνται ἀπὸ τὴν νέαν γενεάν. Κατ' ἀρχὰς ἦτο ἓν ἀπλοῦν πείραμα. Εἶχε τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ. Καὶ μάλιστα μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ ὅτι αἱ ἀπαισιόδοξοι σκέψεις διὰ τὸ

ἔργον ἦσαν πολὺ περισσότεραι. Ἄλλοι ἀπὸ πεποίθισιν καὶ ἄλλοι ἀπὸ ἐπιπολαιότητα δὲν ἤμποροῦσαν νὰ ἐννοήσουν πῶς εἶναι δυνατόν νὰ εὐρεθοῦν παιδιὰ γεννημένα καὶ ἀνατεθραμμένα μέσα εἰς τὸ ὑπερβολικὰ ἐλεύθερον περιβάλλον τῆς Ἀμερικῆς καὶ νὰ ἀποφασίσουν νὰ κλεισθοῦν 5 ὁλόκληρα χρόνια καὶ νὰ ζοῦν μιὰ πειθαρχημένη ζωὴ μὲ τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν νὰ ἐκμάθουν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Θεολογίαν, διὰ νὰ γίνουν κληρικοί.

Οἱ ἄλλοι ὀλιγάριθμοι εἰς τὴν ἀρχὴν, ἐπίστευον εἰς τὴν ζωτικότητα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουν καὶ τὰ Ἑλληνόπουλα τῆς Ἀμερικῆς καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἐμπνευσμένους Ἀρχηγούς των.

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τὸ βλέπετε. Ὑπερίσχυσαν οἱ ὀλίγοι καὶ ἐπεβλήθησαν. Καὶ σήμερον ὅλοι τὸ διακηρύττουν πόσον ἐθνοσωτήριον ἔργον ἦτο ἡ τότε πρώτη ἀπόπειρα. Ἀρκεταὶ δεκάδες ἀπὸ τοὺς νέους λευίτας τῆς χάριτος σκορπίζουν ἀνά τὴν Ἀμερικὴν ἀκτινοβολίας Χριστιανοῦ φωτός. Καὶ ἐξακολουθεῖ αὐτὸς ὁ Φάρος τοῦ Μπουρκλάιν νὰ ἐξαποστέλλῃ νέους στρατιώτας διὰ νὰ καλύψουν τὰ κενὰ τὰ ὁποῖα δημιουργεῖ ὁ καταλυτὴς χρόνος μὲ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν γεροντοτέρων. Καὶ μὴ μοῦ ἀναφέρετε τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ὑπάρχουν καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς νέους χωρὶς ἱερατικὴν συνείδησιν, γεμᾶτοι ἀπὸ ὑπεροψίαν. Εὐτυχῶς ἡ ἀναλογία εἶναι ἐλαχίστη. Διὰ τοὺς ὀλίγους αὐτοὺς δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ καταδικάζεται τὸ σύνολον.

Μήπως μεταξὺ τῶν ἱατρῶν καὶ τῶν δικηγόρων δὲν ὑπάρχουν καὶ ἀσυνεῖδητοι; Μήπως μεταξὺ τῶν ἱερέων τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς δὲν ὑπάρχουν καὶ ἀνάξιοι; Μήπως μεταξὺ τῶν ἐμπόρων δὲν ὑπάρχουν καὶ ἐκμεταλλευταί; Μήπως μεταξὺ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν Πατριαρχῶν δὲν ὑπάρχουν καὶ οἱ διακόψαντες κάθε δεσμὸν μὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ Εὐαγγελίου; Διὰ τοῦτο ἄς εἴμεθα εὐχαριστημένοι μὲ τοὺς καρποὺς τῆς Θ. Σχολῆς μας. Μόνον ἄς βοηθῶμεν νὰ τελειοποιηθῇ. Τὸ εὐτύχημα εἶναι ὅτι ἔχει ἐμπνευσμένον Σχολάρχην καὶ ὁμοιδεάτας καθηγητάς ποῦ ὀνειροπολοῦν, ἔχοντες τὴν ὑποστήριξιν τῆς Σ. Ἀρχιεπισκοπῆς, νὰ φέρουν τὸ ἱδρυμα εἰς τοιαύτην περιωπὴν ὥστε νὰ γίνῃ τὸ καύχημα τῆς φυλῆς μας καὶ συνάμα νὰ προκαλῇ τὸν θαυμασμὸν τῶν ξένων.

Εἶναι καθῆκον ὅλων μας νὰ ὑποστηρίζωμεν τὸ ἔργον των. Εἴτε ἠθικῶς εἴτε ὕλικῶς. Ἐκεῖνο ποῦ χρειάζεται νὰ δημιουργήσῃ ὁ καθένας μας εἰς τὸ περιβάλλον του εἶναι ὁ ἐνθουσιασμός καὶ ἡ πίστις εἰς τὴν ιδέαν. Νομίζω ὅτι ἤλθε πλέον ὁ καιρὸς νὰ προικοδοτηθῇ ἡ Θεολ. Σχολὴ καὶ τὰ ἄλλα ἱδρύματά μας. Τὸ σύνθημα ἐδόθη ἀπὸ μετρίους βιοπαλαιστάς. Ὑπάρχουν πλούσιοι ποῦ περνοῦν ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτὸν χωρὶς νὰ ἀφήσουν σημάδια τοῦ περάσματός των.

Ἀλλὰ ἓνας πτωχὸς βιοπαλαιστής, ὁ Ἱ. Κογκολέτος, ἀπὸ τὸ Πίτσπουργ, καὶ μίαν ἐνθουσιώδη Ἑλληνίδν Ἀλατσατιανήν, ἀπὸ τὸ Σόμερβιλ, παρεδόθησαν εἰς τὴν ἀθανασίαν. Ὀνομάζεται Σοφία Αὐγουλά. Τὰς μικράς των οἰκονομίας ποῦ ἐκέρδισαν μὲ ἰδρώτας, ὁ πρῶτος 8,800 δολλ., καὶ ἡ δευτέρα 2,000 δολλ. ἀφῆκαν δι' εὐαγεῖς σκοποῦς. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀληθινοὶ πλούσιοι.

ὅπερ καὶ σπουδαιότερον, τὸ ἐνδιαφέρον τῶν παιδιῶν τὰ ὁποῖα, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, καταβάλλουν μεγάλας προσπάθειάς διὰ νὰ μάθουν τὴν γλῶσσαν τῶν Γονέων των. Ἄν τὰ διευκολύνωμεν ἡμεῖς μὲ κατάλληλα βιβλία, μὲ μεθόδους παιδαγωγικάς, μὲ

προγράμματα ψυχαγωγικά, μὲ ὑπομονήν, θὰ ἐπιτύχουν καὶ αὐτά, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς θὰ εἰσθανώμεθα ἱκανοποίησιν ὅτι ἐπιτελέσαμεν καθῆκον ἀπέναντι τῆς Ἱστορίας, ἀπέναντι τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΜΝΟΛΟΓΙΑΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Καταβασίαι τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

(Ποιητὴς τῶν καταβασίων τούτων
εἶναι ὁ ὁμνογράφος Κοσμάς ὁ
Ἐπίσκοπος Μαΐουμᾶ)

—:—
ᾠδὴ Α΄.

«Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς ἐπ' εὐθείας ράβδῳ τὴν Ἐρυθρὰν διέεμε τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς Φαραὼ τοῖς ἄρμασι κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὐρους διαγράψας τὸ ἀήτητον ὄπλον διὸ Χριστῷ ἄσσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.»

Ἐρμηνεία.

Χαράξας ὁ Μωσῆς τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ διὰ τῆς ράβδου αὐτοῦ κατὰ μήκος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, διεχώρισε ταύτην εἰς δύο χάριν τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ὁποῖος διήλθε ταύτην πεζός· στραφεὶς δὲ ἔπειτα πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ κτυπήσας πάλιν διὰ τῆς ράβδου, ἤνωσε τὴν διαχωρισθεῖσαν ταύτην θάλασσαν καὶ κατεπόντισε τὸν Φαραὼ καὶ τὰ ἄρματα αὐτοῦ, ἀφοῦ διεγράψεν ἐπὶ τοῦ σχηματισθέντος κενοῦ κατὰ πλάτος τὸ ἀκατανίκητον ὄπλον τοῦ Σταυροῦ. Ὅθεν ἄς ψάλλωμεν ὕμνον πρὸς τὸν δεδοξασμένον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

ᾠδὴ Γ΄.

«Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται, τῷ θλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα. Τῇ στερεοῦσιν δὲ πρῶν Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε ξύλον Σταυροῦ εἰς κράτος καὶ στερεώμα.»

Ἐρμηνεία

Ἡ ράβδος τοῦ Ἀαρὼν ἢ ξηρὰ ἢ ὁποία ἐθλάσθη, λαμβάνεται ὡς τύπος καὶ εἰκὼν τῆς σταυρώσεως τοῦ Κυρίου, διότι διὰ τοῦ θλαστοῦ τῆς ράβδου ἐξελέγη ὁ Ἀαρὼν ὡς ἱερεὺς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν δέ, ἡ ὁποία θεωρεῖται μὲν ὑπάρχουσα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἀλλ' ἤτις διετέλεσε στείρα καὶ ἄγονος μέχρι τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου, τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ ἦνθησε καὶ ἀπέδωκε καρπὸν τὴν χάριν τοῦ θυσιασθέντος διὰ τὸν ἄνθρωπον Χριστοῦ,

ἢ ὁποία ἐκραταίωσε καὶ ἐστερέωσεν αὐτήν.

ᾠδὴ Δ΄.

«Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.»

Ἐρμηνεία.

Ἦκουσα, Κύριε, διὰ τῶν ὧτων τῆς ψυχῆς μου καὶ ἡσθάνθην καλῶς τὴν σημασίαν τοῦ μυστηρίου τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας Σου, ἐνόησα καλῶς ὅσα ἐξ ἀπείρου ἀγαθότητος ἔπραξας πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἐδόξασα τὴν θεότητά Σου.

ᾠδὴ Ε΄.

«Ὡς τρισκακάριστον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος. Δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῶν ἐν σοὶ δελεασθεὶς Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.»

Ἐρμηνεία.

Ὡς ἀπείρως ἄξιον μακαρισμοῦ ξύλον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐσταυρώθη ὁ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς καὶ κύριος τῆς κτίσεως. Διὰ τοῦ ὁποίου κατέπεσεν εἰς τὰ θάθη τῆς ἀβύσσου ὁ ἐξαπατήσας τὸν Ἀδὰμ διὰ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως, παγιδευθεὶς διὰ τοῦ ἐπὶ σοῦ καθηλωθέντος Θεοανθρώπου (τοῦ ὁποίου ἔθλεπε τὴν ἀνθρωπότητα τὴν δὲ θεότητα δὲν ἐφαντάζετο), ὁ ὁποῖος παρέσχε τὴν εἰρήνην εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ ΣΤ΄.

«Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις παλάμας Ἰωνᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς. Ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεγράφησεν, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ καὶ Θεοῦ καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος.»

Ἐρμηνεία.

Ἐκτείνας σταυροειδῶς ὁ Ἰωνᾶς τὰς χεῖρας αὐτοῦ μέσα εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ θαλασσίου θηρίου, προετύπωσε τὸ σταυρικὸν πάθος τοῦ Κυρίου, τὸ ὁποῖον ἔφερεν εἰς ἡμᾶς τὴν σωτηρίαν. Ἐξελθὼν δὲ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐκ τῆς κοιλίας

τοῦ κήτους, ὑπεδήλωσε καὶ προεἰκόνισε τὴν θείαν ἀνάστασιν τοῦ σωματικῶς σταυρωθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τῆς τριημέρου ἐγέρσεως αὐτοῦ χορηγήσαντος τὸ πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν φῶς εἰς τὸν κόσμον.

ᾠδὴ Ζ΄.

«Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσεβοὺς λαοὺς ἐκλόνησε, πένον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας θεοστυγούς. Ὅμως τρεῖς παῖδας οὐκ ἐδημάτωσε θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ ἐρόμεον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι πυρὶ συνόντες ἔψαλλον, ὁ ὑπερύμνητος τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.»

Ἐρμηνεία.

Ἡ ἐξωφρενικὴ διαταγὴ τοῦ ἀσεβοῦς τυράννου Ναβουχοδονόσορος (νὰ προσκυνησῶσιν ὅλοι οἱ ὑπηκοοὶ τοῦ τοῦ χρυσοῦν ἀγαλμά του) ἢ θλάσφημος καὶ θεομίσητος, συνοδοιμένη ἀπὸ τὴν ἀπειλὴν τῆς καμίνου τοῦ πυρός, ἐτάραξε καὶ ἐπτόησε τοὺς λαοὺς τοῦ κράτους τῆς Βαβυλῶνος. Τοὺς τρεῖς ὅμως παῖδας δὲν ἐφόβησεν οὔτε ὁ θηριώδης θυμὸς τοῦ τυράννου οὔτε τὸ πῦρ, τοῦ ὁποίου οἱ φλόγες παρήγον τρομερὸν ἦχον. Ἀλλὰ μέσα εἰς τὸ πῦρ, περιβαλλόμενοι ἀπὸ διασυρίζουσας δροσερὰν αὔραν ἔψαλλον: Εὐλογητὸς καὶ δεδοξασμένος εἶναι ὁ ὑπὸ πάντων ὑμνούμενος Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ Η΄.

«Εὐλογητὴ παῖδες τῆς Τριάδος ἱσάριθμοι, δημιουργοὶ Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν συγκαταθάνατον Λόγον καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα καὶ ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.»

Ἐρμηνεία.

Εὐλογίαν καὶ αἶνον ἀνεκπέμψατε ὡς παῖδες, οἱ ἔχοντες τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν πρὸς τὰ πρόσωπα τῆς Ἀγίας Τριάδος, εἰς τὸν Δημιουργὸν Θεόν, τὸν Πατέρα· ὑμνήσατε τὸν υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, τὸν καταθάνατον καὶ εἰσελθόντα μαζί με σᾶς εἰς τὴν κάμινον καὶ μεταβαλόντα τὸ πῦρ εἰς δρόσον· καὶ δοξάσατε παντοτεινὰ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον δίδει εἰς ὅλους τὴν ζωὴν.

(Συνέχεια εἰς τὴν 11ην σελίδα)

“Ενας Μεγάλος καὶ Πραγματικὸς “Ελλην Πατριώτης.

“Ολοι μας γνωρίζουμε, φίλοι Ἀναγνώσται, τὴν ἱστορίαν τῆς πτωχῆς χήρας τοῦ Εὐαγγελίου Εὐαγγελίου (Λουκ. Κα 1-4), ἡ ὁποία ἔβαλε εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, ἔρριψε δηλαδή στοῦ δίσκου τῆς Ἐκκλησίας, ἕνα μόνον δίλεπτον. Τὴν χήραν αὐτήν, ἔαν ἐνθυμῆσθε, τὴν ἐπήνεσε πολὺ ὁ Χριστὸς μας καὶ εἶπεν, ὅτι αὐτὴ ἔδωσε παραπάνω ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους, διότι ἀπλούστατα, ἔδωσεν ὅλα ὅσα εἶχε. “Εδωσεν ἐκ τοῦ ὑστερήματος, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἔδωσαν μόνον ἀπὸ τὸ περισσευμα.

“Οταν διαβάξῃ κανεὶς τὴν Εὐαγγελικὴν αὐτὴν ἱστορίαν, νομίζει ὅτι πράξεις τέτοιες εἶναι μόνον τῆς περασμένης ἐποχῆς καὶ ὅτι σήμερον δὲν ὑπάρχουν τέτοιοι ἄνθρωποι, μὲ τέτοιες καρδιές καὶ ὅτι πράξεις ὡμορφες καὶ συγκινητικές, σὰν κί’ αὐτὴν τῆς χήρας τοῦ Εὐαγγελίου, δὲν μποροῦν νὰ λάβουν χώραν στὴν σημερινὴ σκληρὴ ζωὴ τῆς δικῆς μας πεζῆς πραγματικότητος.

Καὶ ὅμως αἱ πράξεις αὐταὶ γίνονται καθημερινῶς καὶ ἐπαναλαμβάνονται. Μόνον πού γίνονται ἐκεῖ πού ἡμεῖς δὲν τίς περιμένουμεν. Αὐτὸ κατάλαβα καλλίτερον προχθὲς ὅταν μοῦ συνέβη αὐτὸ τὸ συγκινητικὸν ἐπεισόδιον, πού θὰ σᾶς διηγηθῶ στοῦ σύντομον αὐτὸ σημειώμά μου.

Θὰ σᾶς διηγηθῶ δὲ τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ διὰ δύο λόγους: πρῶτον διὰ νὰ δείξω ὅτι ὑπάρχουν καὶ σήμερον καλοὶ, εὐγενικοὶ καὶ χριστιανικοὶ χαρακτήρες στὸν κόσμον, δεύτερον διὰ νὰ προβάλλω τὸν ἥρωα τοῦ ἐπεισοδίου αὐτοῦ ὡς παράδειγμα μιμήσεως στὴν ἰδικὴν μας ζωὴν.

Καθόμουν ἐδῶ καὶ 3-4 θράδουα στὸ γραφεῖο μου, λίγο κουρασμένος ἀπὸ τίς δουλειές τῆς ἡμέρας καὶ μὲ τὴν ψυχὴ λίγο ἀνήσυχη ἀπὸ τὴν σκέψιν μου διὰ τὸ μέλλον καὶ τὴν πρόδον τῆς Σχολῆς. “Εξαρτῶ, θλίπετε, ὅπως καὶ πολλοὶ

ἄλλοι Ὀμογενεῖς μας, τὴν διατήρησιν τῆς Θρησκείας μας εἰς τὴν Χώραν αὐτήν, καὶ τὴν Χριστιανικὴν πρόδον καὶ εὐτυχίαν τῶν ἀγοριῶν καὶ κοριτσιῶν μας τῆς Νέας Γενεᾶς, ἀπὸ τὴν Σχολὴν αὐτὴν καὶ τοὺς Ἱερεῖς τοῦ μέλλοντος, τοὺς ὁποίους αὐτὴ ἐκγυμνάζει. “Ετσι κάθε ἐμπόδιο καὶ δυσκολία, πού διακρίνω στοῦ δρόμο καὶ στὴν πρόδον τῆς Σχολῆς μας, μὲ θάζει σὲ ἀγωνία καὶ σκέψιν καὶ γεμίζει τὴν ψυχὴν μου μὲ δυσθυμία καὶ μελαγχολία.

“Εκεῖ πού καθόμουν ἀκούω ξαφνικὰ τὸ τηλέφωνο νὰ κτυπᾷ.

“Ἦτο ὁ καλὸς Ἱερεὺς μιᾶς καλῆς καὶ προοδευτικῆς Κοινότητός μας 100 μίλια περὶπου μακρὰν ἀπὸ τὴν Βοστώνην.

—Τί συμβαίνει Πάτερ; τὸν ἔρωτῶ.

—Εἶναι ἀνάγκη, μοῦ ἀπαντᾷ, νὰ ἔλθῃς τὸ ταχύτερον στὴν Κοινότητά μου. Κάποιοι Χριστιανὸς θέλει νὰ κάμῃ μιὰ καλὴ δωρεὰ στὴν Σχολήν. Δὲν θέλει νὰ τὴν στείλῃ μὲ τὸ ταχυδρομεῖον, ἀλλὰ θέλει νὰ σοῦ τὴν δώσῃ στὰ χέρια. “Ελα ὅμως γρήγορα, διότι καθημερινῶς μοῦ ζητεῖ νὰ τὸν φέρω εἰς ἐπαφὴν μαζί σου.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν, πρωτὶ-πρωτὶ, μέσα στὸ τραῖνο πού ταξίδευα διὰ νὰ πάω στὴν Κοινότητα αὐτὴ καὶ πάρω τὴν δωρεάν τοῦ καλοῦ αὐτοῦ ὁμογενοῦς, ἔλεγα μὲ τὸ νοῦ μου: «τί καλὸς ἄνθρωπος αὐτός ὁ ὁμογενὴς μας πάλιν». Νὰ θέλῃ νὰ κάμῃ δωρεάν στὴν Σχολήν μας καὶ νὰ ζητῇ νὰ μοῦ τὴν δώσῃ αὐτοπροσώπως.

Τί θὰ μοῦ δώσῃ ἄρα γε; Ἀσφαλῶς θὰ πάρω διὰ τὴν Σχολήν μας κανένα πολὺ μεγάλο ποσόν. Χωρὶς ἄλλο θὰ εἶναι κανένας πλούσιος ὁμογενὴς μας, ὁ ὁποῖος ἔχει καλὰ τὸν τρόπον του.

Τέτοιες σκέψεις εἶχα στὸ μυαλό μου, ὅταν ἔφθασε τέλος τὸ τραῖνο καὶ μὲ συνοδεῖα μου τὸν φίλον μου καλὸν ἱερέα τῆς Κοινότητος καὶ ἕνα φοιτητὴν τῆς Σχο-

λῆς μας πῆγα στοῦ δωματίον τοῦ καλοῦ ὁμογενοῦς.

Δὲν ἦταν ὅμως, ὅπως λογάριαζα, καθόλου πλούσιος. “Ενα μικρὸ-μικρὸ δωματιάκι, ἀγαπητοί μου, στὸ τρίτο πάτωμα μιᾶς πτωχῆς πολυκατοικίας. Γιά ἐπιπλά του ἕνα κρεβάτι, ἕνα τραπέζι στηριγμένο στὸν τοῖχο καὶ δύο παλιές καρέκλες.

Μᾶς δέχτηκε φιλόξενα, μὲ χαμόγελο καλωσύνης καὶ μὲ πραγματικὴ χαρὰ καὶ εὐτυχία ζωγραφισμένη στοῦ πρόσωπῳ του. Ψηλός, καθαρὸς, ἀρχοντικός, γεμᾶτος ἀπὸ ἑλληνικὴ εὐγένεια καὶ πρόθυμος νὰ μᾶς φιλοξενήσῃ. Δὲν ἤξευρε τί νὰ κάμῃ γιὰ νὰ μᾶς περιποιηθῇ.

Τὰ ρούχα του καθαρὰ, ὅπως καὶ τὸ δωμάτιό του, φτωχὰ ὅμως. Καὶ ἐκεῖνος γέρος, ἡμιπαράλυτος, πού μόλις καὶ μετὰ βίας σύρνει τὰ θήματά του τριγύρω στοῦ δωματίον του καὶ λίγο ἔξω στὴν αὐλὴ τῆς πολυκατοικίας του. Ἀπὸ τὸ ἕνα μάτι, μᾶς εἶπεν ὅτι δὲν βλέπει καὶ ἀπὸ τὸ ἕνα αὐτὶ δὲν ἀκούει. Ἀποτελέσματα ὅλα αὐτὰ τοῦ γήρατος, τὸ ὁποῖον ὅπως ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι: «Οὐκ ἔρχεται μόνον» καὶ μιᾶς ἡμιπληγίας, πού τὸν κύττησε τὸν δυστυχῇ ἐδῶ καὶ δύο χρόνια.

Μὲ τὰς σᾶς θάσσανα πού ἔχει θὰ τὸν περίμενε κανεὶς κανένα γέρο γκρινιάρη, γεμᾶτο θλίψι, παράπονο, μελαγχολία καὶ ἀπόγνωση. Κάθε ἄλλος στὴν θέσι του ἀσφαλῶς τέτοιος θὰ ἦτο. “Οχι ὅμως αὐτός. Βλέπετε, ἡ εὐτυχία καὶ ἡ χαρὰ δὲν ἐξαρτῶνται ἀπὸ ὅλα αὐτὰ πού εἶναι ἐξωτερικὰ καὶ ἐπιφανειακά σημάδια μιᾶς καλῆς καὶ χαρούμενης ζωῆς. “Εξαρτῶνται μᾶλλον ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνην τῆς ψυχῆς καὶ ἀπὸ τὸν πνευματικὸν πλοῦτον καὶ τίς χριστιανικὰς αὐτοῦ ἀρετὰς.

—“Εμαθα ὅτι μὲ ἐξήτησες, τοῦ λέγω, καὶ ἦλθα νὰ σὲ ἴδω.

—Ναί, Πάτερ. Σ’ εὐχαριστῶ. Νὰ τί σὲ θέλω: «Δουλεύσα ὅλην μου τὴν ζωὴν. “Εζησα καλὰ, δόξα τῷ Θεῷ. Πάντρεψα ἀδελφές, ἔβγαλα τὰ χρέη τῶν γονέων μου στὴν Πατρίδα, φρόντισα γιὰ ὅτι καλὸ μποροῦσα. “Εκαμα καὶ μερικὲς οἰκο-

νομίες. "Οχι πολλές θέβαια. "Ο,τι ἔχω, τὸ ἔχω μέσα σ' αὐτὴν τὴν θαλιτζα, πού θλέπεις ἐκεῖ στὴν γωνίαν τοῦ δωματίου μου. Τώρα εἶμαι γέρος καὶ ἐδῶ στὴν εὐλογημένην χώραν πού ζοῦμε πέρνω γιὰ νὰ ζήσω τὴν σύνταξιν πού πέρνουν ὅλοι ὅσοι φθάσουν στὴν ἡλικίαν τὴν δικήν μου. Σκέφθηκα λοιπόν, ὅτι δὲν μοῦ χρειάζονται τὰ χρήματα καὶ ἐπειδὴ φοβοῦμαι μὴν πεθάνω καμμιὰ θραδυὰ καὶ μοῦ τὰ πάρῃ ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος, σκέφθηκα νὰ σοῦ τὰ δώσω διὰ τὴν Σχολήν μας, μὲ μιὰ παράκλησιν νὰ κάνετε καμμιὰ φορὰ ἐκεῖ μαζί μὲ τὰ παιδιὰ καὶ γιὰ μὲ καμμιὰ προσευχή..

"Ἐχω συγγενεῖς, ἀλλὰ γι' αὐτοὺς φρόντισα, ὅταν ἤμουν νεώτερος.

Τοὺς ἔδωσα ὅτι εἶχα καὶ ὅ,τι ἔκαμα στὰ νειάτα μου, γιὰ νὰ ζήσουν εὐτυχισμένοι. Τὰ λίγα λεπτὰ πού ἔχω τώρα, νομίζω ὅτι τὰ χρεωστῶ στὸν Θεόν, πού μοῦ ἔδωσε τὴν ζωὴν καὶ φάνηκε τόσον καλὸς σ' ἐμένα μέχρι σήμερον. Πάρετα Πάτερ. Εἰξεύρω ὅτι τὰ χρειάζεται πολὺ ἡ Σχολή μας.»

Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ ἄνοιξε τὴν παλαιὰ, μισοσπασμένη καὶ ξεθωριασμένη θαλιτζούλα του καὶ μέσα ἀπὸ τὸ θάθος της, ἀπ' ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ ροῦχα του ἔβγαλε καὶ μοῦ ἔδωσεν ὅλην του τὴν περιουσίαν. "Ἦταν σὲ χαρτονομίσματα τῶν 5, τῶν 10 καὶ τῶν 20 δολλαρίων. Τὰ μέτρησα μπροστά του, κατὰ παράκλησιν του καὶ τὰ θρήκα 770 δολλάρια.

Γύρισα τὸ βλέμμα μου γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ, στὸ δωμάτιόν του, τὸν κύτταξα καλὰ στὰ μάτια, εἶδα τὰ γερατειά του... Δὲν μοῦκανε καρδιά νὰ τοῦ τὰ πάρω ὅλα. "Ἦταν ὅτι εἶχε καὶ δὲν εἶχε. Σκέφθηκα σὰν ἄνθρωπος. Εἶπα, ποῖος ξεύρει τί θὰ τὸν θρῆ αὔριο, μεθαύριο;

—Νὰ μὴ σοῦ τὰ πάρω ὅλα, τοῦ εἶπα. Θὰ σοῦ χρειασθοῦν καὶ σέ. "Ἀνθρωπος εἶσαι χριστιανέ μου.

—"Οχι Πάτερ! Νὰ τὰ πάρῃς, τὰ ἔχω τάξει. Δὲν χάνομαι ἐγώ. "Ἐχω τὴν σύνταξιν μου. Εἶναι μεγάλος ὁ Θεός.

Τί νὰ κάμω ἀγαπητοί μου; Μὲ θουρκωμένα τὰ μάτια μου ἀπὸ τὴν συγκίνησιν καὶ εὐλογώντας τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, πού μᾶς ἔδωσε τόσον καλοὺς φίλους εἰς τὴν ζωὴν καὶ συμπαραστάτας στὸν ἀγῶνα μας, τὰ πῆρα.

Τὰ ἔβαλα στὸ BUILDING FUND τῆς Σχολῆς μας καὶ μεθαύριον, ὅταν θὰ κτίσωμεν τὸ Ἐκκλησάκι μας, θὰ φροντίσω στὸ καλλίτερο μέρος νὰ μπῇ μιὰ μεγάλη πέτρα σὰν θεμέλιον καὶ σὰν στυλος, πού νὰ γράφῃ τὸ ὄνομα τοῦ καλοῦ αὐτοῦ Χριστιανοῦ.

—
Αὐτὸ λοιπόν εἶναι τὸ ἐπεισόδιον πού μοῦ συνέβη προχθὲς καὶ μὲ

συνεκίνησε βαθύτατα. Αὐτὸ εἶναι κάτι, πού δὲν θὰ τὸ ξεχάσω ποτέ.

Σᾶς δίδω τώρα καὶ τὸ ὄνομα τοῦ καλοῦ αὐτοῦ καὶ μεγάλου Ἑλληνος Πατριώτου καὶ Χριστιανοῦ.

Λέγεται Γεώργιος Φουρναράκης καὶ κάθεται στὸ Springfield, Mass.

Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ τοῦ δίδῃ ὑγείαν καὶ εἶθε καὶ ἄλλοι νὰ εὗρεθoῦν ν' ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμά του.

Γιὰ μέ, αὐτὸς εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλειτέρους καὶ πλουσιωτέρους Ἑλληνας, πού γνώρισα στὴν ζωὴν μου.

Ἀρχιμ. ΙΕΖΕΚ. Δ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ
Διευθυντῆς τῆς Θεολ. Σχολῆς
Brookline, Mass.

Ἕνα ἀπὸ τὰ κύρια καθήκοντα κάθε Ὁμογενοῦς Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ εἶναι νὰ ἀνήκῃ εἰς μίαν Κοινότητα, νὰ ἐκκλησιάζεται τακτικῶς καὶ νὰ βοηθῇ τὴν Ἐκκλησίαν του διὰ τῆς προσφορᾶς του. Ἡ Ἐκκλησία ζητεῖ ἀπὸ τὸν καθέναν ἕνα δολλάριον τὸ ἔτος διὰ νὰ τὸν ἐξυπηρετήσῃ πνευματικῶς. Ὅλοι μὲ προθυμίαν πρέπει νὰ προσφέρουν τὸ Μονοδολλάριον τοῦτο διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μας Ἱδρυμάτων.

Βοηθήσατε τὸν Ἑρανὸν διὰ τὴν Ἀνοικοδόμησιν τῶν Κτιρίων τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου.

Στείλατε τὴν εἰσφορὰν σας συμπληροῦντες τὸ κάτωθι Δελτίον.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΕΡΑΝΟΥ
ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΣ ΚΤΙΡΙΩΝ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

Ἐπιθυμῶ νὰ βοηθῆσω εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν κτιρίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, τὰ ὁποῖα ἐκάθισαν πρὸ ἐτῶν.

Ἐσωκλείστως ἀποστέλλω εἰς διαταγὴν

Greek Archdiocese—Ecumenical Patriarchate Fund

Δολλάρια .....

Ὑπογραφή .....

Διεύθυνσις .....

Πόλις καὶ Πολιτεία .....

Συνιστῶ ὅπως ἀποστείλῃτε ἐγκύκλιον διὰ τὸν ἔρανὸν καὶ

εἰς τὸν - τὴν .....

.....

.....

ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

ΑΝΑΜΦΙΒΟΛΩΣ συνεκινήθη ὁλόκληρος ἡ Ὁμογένεια ἀπὸ τὴν εὐγενῇ ἐκδήλωσιν μιᾶς πτωχῆς γυναικός, ἡ ὁποία δὲν ἠμποδίσθη ἀπὸ τὰ θάρη τῆς θιοπάλης νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν τῆς εἰς ἀνώτερα ἐπίπεδα καὶ νὰ εὕρῃ καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ προσπαθείας ποὺ σκοπὸν ἔχουν τὸ κοινὸν ἀγαθόν. Πρόκειται περὶ τῆς πράξεως ἡ ὁποία θὰ ἀπαθανάτισον τὴν Σοφίαν Αὐγουλά ἡ ὁποία ἀπέθανε ἐσχάτως εἰς τὸ Σόμερβιλλ, Μασσ. Δὲν ἦτο πλουσία. Εἰργάζετο σκληρὰ διὰ νὰ συντηρήσῃ τὸν ἑαυτὸν τῆς. Δὲν ἐγνώριζε τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς τρανοὺς, μήτε τὰς γνώσεις τῶν Πανεπιστημίων. Ἀλλ' ἐγνώριζε νὰ ἐκτιμᾷ προσπαθείας ποὺ κινοῦν τοὺς τροχοὺς τῆς ἀνωτέρας ζωῆς. Τὸ περισσευμά της, ἐλάχιστο ὡς ἦτο, ἐσκέφθη νὰ τὸ χαρίσῃ ὑπὲρ ἑνὸς ἰδρύματος τῆς Ὁμογενείας. Διὰ διαθήκης ἀφῆκε ὑπὲρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας δύο χιλιάδες δολλάρια. Αὐτὰ εἶχε. Τὸ ὄνομά της ὅμως θὰ παραμείνῃ. Τὸ παράδειγμά της εἶθε νὰ κινήσῃ τὴν θέλησιν καὶ ἄλλων ποὺ ἔχουν πολὺ περισσότερα διὰ νὰ βοηθήσουν τὰ ἰδρύματα τῆς Ὁμογενείας.

ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Ο «ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ» σχολιάζων τὴν εὐσεβῇ καὶ φιλογενῇ ταύτην ἐκδήλωσιν τῆς ἀειμνήστου Σοφίας Αὐγουλά ἀνέφερε εἰς τὴν στήλην τῶν σημειωμάτων τὴν ὀλιγόγραμμον διαθήκην τοῦ ἀειμνήστου Κογκολέτου ἀποθανόντος εἰς τὸ Πίττσμπουργκ. Πρὶν τοῦ θανάτου τοῦ τὴν ὑπηγόρευσε εἰς δικηγόρον. Περιελάμβανε τὰς ἐξῆς λέξεις: «Ἀφίνω κληρονόμον εἰς ὅτι ἔχω τὴν Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πόμφρετ». Μετὰ τὰς δικαστικὰς διατυπώσεις ἐξεκαθαρίσθη τὸ ποσὸν τῶν 8,888 δολλαρίων τὸ ὅποιον παρέλαθεν ὁ ταμίης τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Καὶ ὁ «Ἐθνικὸς Κήρυξ» συνεχίζει: «Ὁ Κογκολέτος κατήγετο ἀπὸ τὴν νῆσον Ἴμβρον, υἱὸς γεωργικῆς οἰκογενείας. Ἐκεῖνοι ποὺ ἐγνώρισαν τὸν πωχὸν αὐτὸν θιοπαλαιστὴν δίδουν τὴν εἰκόνα του μὲ αὐτὰ τὰ λόγια: Ἐξωτερικῶς ἦτο μικρὸς καὶ ἄσημος· ἐσωτερικῶς ὅμως ἀνώτερος καὶ μέγας εἰς ἑλληνικὰ αἰσθήματα ἀνθρώπου. Δολλάρια χωρὶς αἰσθήματα, ἄκαρπα δολλάρια, μὴ συνεχόμενα μὲ κοινωνικὴν ἢ ἐθνικὴν εὐποιῖαν, δὲν εἶναι ἐπίφθονα. Ἡ δὲ μνήμη τῶν ἀθροιζόντων τὰ ἄκαρπα δὲν παραμένει.

Σθύνει ἀπὸ τὴν ἐπαύριον τῆς θανῆς των. Τὸ ὄνομα ὅμως τοῦ ἐξ Ἴμβρου θιοπαλαιστοῦ πλουσίου εἰς αἰσθήματα, θὰ παραμείνῃ, ὡς ὑποδειγματικὸν εἰς τὴν Χρυσὴν Στήλην, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμοῦ.»

ΚΑΙ Η ΑΗΕΡΑ

ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΝΤΑ μετὰ τὴν λήξιν τοῦ Ἐθνικοῦ Συνεδρίου τῆς μεγάλης μας Ὁργανώσεως ἐψηφίσθη ἵνα προσφερθῇ βοήθημα 5 χιλιάδων δολλαρίων ὑπὲρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς μας. Ἡ Ἀχέπα συνεχίζει τὴν τακτικὴν ποὺ ἤρχισε ἀπὸ ἐτῶν. Ἐρχεται πρώτη μεταξὺ ὄλων τῶν ὁργανώσεών μας εἰς τὴν πρὸς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν βοήθειαν. Ἡ στήλη τῶν δωρημάτων τῆς κάθε ἔτος αὐξάνει πρὸς ἔπαινον τῶν μελῶν τῆς καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῆς. Ἰσως ὅμως τὴν φιλογενῇ τῆς ταύτην καὶ φιλόθρησκον ἐκδήλωσιν θὰ ἔπρεπε νὰ ὁργανώσῃ εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἰδρυθῇ κτίριον εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν, τὸ ὁποῖον νὰ στεγάσῃ ὠρισμένας ὑπηρεσίας τῆς Σχολῆς. Ἡ βιβλιοθήκη ἐπὶ παραδείγματι εἶναι κατὰ χωρὶς τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐννοηθῇ ἀνώτερον ἀκαδημαϊκὸν ἱδρυμα. Καὶ ἡ Σχολὴ μας δὲν ἔχει τὸ σπουδαῖον αὐτὸ βοήθημα. Δὲν ἔχει βιβλιοθήκην πρᾶγμα ποὺ δημιουργεῖ πολλὰς δυσκολίας ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς. Ἰδοὺ ἕνα ἔργον πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ὁποίου ἡ Ὁργάνωσίς μας Ἀχέπα θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναλάβῃ. Ἡ πρωτοβουλία τῆς θὰ τὸ φέρῃ εἰς πέρας πολὺ σύντομα. Ἀρκεῖ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν χρησιμότητά του καὶ νὰ τὸ ἀναλάβῃ.

Η ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗ

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ Ἀρχιεπισκοπικὴν Ἐγκύκλιον ἡ Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς θὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν πόλιν Σάν Λουίς, ΜΟ., τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα τοῦ Νοεμβρίου. Κάθε Κοινότης θὰ ἐκπροσωπευθῇ ἀπὸ τὸν Ἐφημέριον καὶ Πρόεδρόν της ὡς καὶ ὑπὸ δύο λαϊκῶν τοὺς ὁποίους ἐκλέγει ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μελῶν ἐκάστης Κοινότητος. Εἶναι ἀνάγκη καθε Κοινότης νὰ ἀποστείλῃ τὴν τετραμελῆ ταύτην ἀντιπροσωπείαν τῆς διὰ νὰ λάβῃ ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς συζητήσεις καὶ ἀποφάσεις. Τὰ θέματα τὰ ὁποῖα θὰ συζητηθοῦν θὰ δημοσιευθοῦν ἐντὸς ὀλίγου. Πρέπει ἐκάστη Κοινοτικὴ ἀντιπροσωπεία νὰ τὰ μελετήσῃ εἰς τρόπον ὥστε νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην προετοιμασμένη. Χωρὶς προετοιμασίαν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἔχωμεν ἐπιτυχίαν. Διὰ τοῦτο καθήκον ἔχουν αἱ Κοινότητες νὰ ἐκλέξουν ἀμέσως τὴν ἀντιπροσωπείαν των διὰ νὰ ἀρχίσῃ τὴν προετοιμασίαν τῆς.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΜΒΩΝ

Ἡ Ἀποκάλυψις τοῦ Ἀγράφου Νόμου

Ἐπισκόπου Ἑλαίας ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ

Ἀδελφοί. Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη σ' ἐκείνον ποὺ κάνει τὸ καλὸ. Στὸν Ἰουδαῖον πρῶτα καὶ ὕστερα στὸν Ἕλληνα. Διότι στὸν Θεὸν δὲν χωροῦν προσωπικὲς διακρίσεις. Ἐκείνοι ποὺ ἡμάρτησαν χωρὶς νὰ ξεύρουν τὸν Νόμον θὰ κριθοῦν χωρὶς τὸν Νόμον. Ἐκείνοι ποὺ ἡμάρτησαν γνωρίζοντες τὸν Νόμον θὰ κατακριθοῦν ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ Νόμου. Δὲν εἶναι δίκαιο διὰ τὸν Θεὸν ἐκείνοι ποὺ μονάχα ἀκούουν τὸν Νόμον. Ἐκείνοι ποὺ ἐφαρμόζουν τὸν Νόμον θὰ σωθοῦν, ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡμέρα ποὺ σύμφωνοι μὲ τὸ Εὐαγγέλιον θὰ κρίνῃ ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὰ μυστικὰ τῶν ἀνθρώπων. Διότι ὅταν οἱ Ἕθνικοὶ ποὺ δὲν γνωρίζουν τὸν Νόμον κάνουν ἐκ φύσεως ἐκεῖνο ποὺ λέγει ὁ Νόμος, τότε αὐτοὶ ποὺ δὲν ἔχουν Νόμον γίνονται οἱ ἴδιοι Νόμος τοῦ ἐαυτοῦ τῶν. Δείχνουν πὼς εἶναι γραμμένο στὴν καρδιά τους τὸ νόημα τοῦ Νόμου, μὲ τὸ ὁποῖον συμφωνεῖ ἡ συνειδησίς των, ὅταν μὲ θάσιν τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς των κατακρίνῃ ἡ συγχωρῆ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. (Παράφρ. Πρὸς Ρωμ. κεφ. 2, 10 - 16. Κυριακὴ Β'. Περίοδος Α'.)

Ὁ Γραμμένος Νόμος, ποὺ ἦταν τὸ καύχημα τῶν Ἰουδαίων παραληλιζέται εἰς τὴν περικοπὴν μὲ τὸν ἄγραφον νόμον, τὸν φυσικόν, τὴν ἠθικὴν αὐτὴν καθοδηγίαν τοῦ Ἐθνικοῦ κόσμου. Καὶ οἱ δύο νόμοι, ὁ γραμμένος καὶ ὁ ἄγραφος, εἶναι ἑκφράσεις τῆς Θείας ἐπιστάσεως. Καὶ εἰς τοὺς δύο καταφαίνεται τὸ κριτήριον τῆς Θείας δικαιοσύνης. Δικαίως ἐκαυχῶντο οἱ Ἰουδαῖοι διὰ τὸν Νόμον. Διὰ τὸ πρὸνόμιον ὅτι αὐτοὶ τὸν ἔλαβαν ὡς λαὸς τοῦ Θεοῦ. Ἀλλ' ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ εἰρήνη δὲν ἀνήκουν μόνον εἰς αὐτοὺς ποὺ γνωρίζουν τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ. Ἀνήκει, γράφει ὁ Παῦλος, σὲ ὅποιον κάνει τὸ καλὸ, ποὺ εἶναι ἡ προϋπόθεσις τοῦ νόμου τούτου. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἡ τιμὴ ἀνήκει πρῶτα στὸν Ἰουδαῖον, διότι μὲ τὴν ζωὴν τοῦ τιμᾶ τὸν νόμον τοῦ ὁποῖου γνωρίζει τὴν προέλευ-

σιν. Ἡ τιμὴ ὅμως ἔπειτα ἀνήκει καὶ εἰς τὸν εἰδωολάτρην, τὸν Ἑλληνα, τοῦ ὁποῖου αἱ πράξεις συμπίπτουν μὲ τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ Νόμου τοῦ ὁποῖου δὲν γνωρίζει τὴν προέλευσιν. Ἡ γνῶσις τῆς προελεύσεως καθορίζει τὴν προτεραιότητα τῆς τιμῆς, ποὺ ἀνήκει εἰς τοὺς ἐφαρμοστὰς τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ.

Τὸ ζήτημα ὅμως δὲν εἶναι ποιοὺς τιμᾶται πρῶτος καὶ ποῖος ὕστερα. διότι στὸ Θεὸ δὲν χωροῦν βαθμοὶ διακρίσεως καὶ χατήρια. Ὁ ἐφαρμοστής τοῦ νόμου τοῦ γραπτοῦ ἢ τοῦ ἀγράφου ἔχει θέσιν κοντά Του. Ὁ παραβάτης ἐξ ἀντιθέτου, εἴτε ἀνήκει εἰς τὸν ἐκλεκτὸν λαὸν εἴτε ὄχι, καθίσταται ἀνίκανος νὰ τοποθετήσῃ τὸν ἐαυτόν του μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τῆς Θείας Ἀγάπης. Μαρτύρια ἀποδεικτικὰ τῆς ἀνικανότητος ταύτης εὐρίσκει μέσα του κάθε παραβάτης. Διότι τὸ κριτήριον τοῦ νόμου εἶναι κάτι ποὺ ζῇ μέσα μας. Μᾶς ὁμιλεῖ. Ψεύδεται ἐκεῖνος ποὺ λέγει ὅτι δὲν ἤκουσε ποτὲ τὴν ὁμιλίαν τοῦ ἠθικοῦ αὐτοῦ κριτηρίου, ποὺ τὸ ὀνομάζομεν σ υ ν ε ἰ δ η σ ι ν.

Πολλὰς φορὲς μιλοῦμεν μὲ τὸν ἐαυτόν μας. Πολλὰς φορὲς τὸν ἐπαινοῦμεν. Ἀλλὰ καὶ περισσότερες φορὲς τὸν κατηγοροῦμεν. Τὸ καλλίτερον κήρυγμα ποὺ ἠκούσαμεν δὲν ἐξεφωνήθη ἀπὸ τὸν Ἀμβωνα τοῦ Ναοῦ ἀλλ' ἀπὸ τὸν Ἀμβωνα τοῦ στήθους μας. Καὶ εἶναι τὸ καλλίτερον, διότι τὸ καταλαβαίνουμε ἐξ ὁλοκλήρου. Διότι θέμα του εἶναι ὁ ἐαυτός μας. Διότι τὸ παράδειγμά του εἶναι αἱ πράξεις μας. Διότι στόχος του εἶναι τὸ ἐγὼ μας. Ἡ ἀξία τοῦ ἐκ τοῦ Ἀμβωνος τοῦ Ναοῦ κηρύγματος ἔγκειται ἀκριβῶς εἰς τὸ γεγονός ὅτι μᾶς διευκολύνει νὰ ἀκούσωμεν εὐκρινέστερα τὸ κήρυγμα ποὺ ἐκφωνεῖται ἀπὸ τὸν Ἀμβωνα τοῦ στήθους μας.

Εἶναι ὅμως γεγονός ὅτι δὲν θέ-

λομεν ν' ἀκούσωμεν τὸ κήρυγμα τοῦ Ἀμβωνος τούτου. Φοβούμεθα τὴν ἀλήθειαν ποὺ θὰ ἐκστομίση ἐναντίον μας. Εὐρίσκομεν διαφόρους προφάσεις διὰ νὰ τὸ ἀποφύγωμεν. Ἐπινοοῦμεν διαφόρους μεθόδους διὰ νὰ περιορίσωμεν τὸ ἄκουσμα τῆς φωνῆς του. Εὐρίσκομεν ἐπιχειρήματα δικαιολογητικά. Ἀλλ' ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι παρὰ προφάσεις ποὺ γεννᾷ ἡ ρητορικὴ τῆς ἁμαρτίας πρὸς ἐξαπάτησιν τοῦ ἐαυτοῦ μας.

Εἰς τὸν διάλογον ποὺ λέγεται Γοργίας ὁ Πλάτων παρουσιάζει τὸν Σωκράτην ὡς εἰσηγητὴν περιέργου ρητορικῆς. Ὡς γνωστόν, ἡ ρητορικὴ σκοπὸν εἶχε καὶ ἔχει νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ νὰ ὑπερασπίσῃ κάποιον καὶ διὰ τὸν ἐαυτόν μας. Ἀλλ' ὁ Σωκράτης τὴν ρητορικὴν αὐτὴν θέλει νὰ στρέψῃ εἰς τὴν ἀντίθετον διεύθυνσιν. Ἀπὸ τὴν ὑπεράσπισιν εἰς τὴν κατάκρισιν τοῦ ἐαυτοῦ μας. Ἐκεῖνος ποὺ ἀπέκτησε οἰκειότητα εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῆς ρητορικῆς αὐτῆς ἐκέρδισε τὸν ἐαυτόν του. Ἐκέρδισε τὴν δίκην ποὺ λαμβάνει χώραν μέσα του.

Κάτι παρόμοιον συνεβούλευαν καὶ οἱ Πυθαγόριοι. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Σχολῆς μεταξὺ τῶν ἄλλων ὑπεδείκνυε εἰς τοὺς μαθητάς του τὸν τακτικὸν αὐτοέλεγχον. Μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου κάθε μαθητῆς ἔπρεπε νὰ ἐξετάσῃ τί εἶπε, τί ἔκαμε καὶ τί δὲν ἔκαμε ποὺ ἔπρεπε νὰ κάμῃ. Ἡ συνεχὴς αὐτὴ αὐτοεξέτασις ἔφερε εἰς φῶς τὰς παραβάσεις καὶ ὠδήγει εἰς τὴν διόρθωσιν.

Οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας, γνωρίζοντες ἐκ πείρας τὰ ἀποτελέσματα ποὺ ἔχει ἡ αὐτοεξέτασις εἰς τὴν ἠθικὴν διάπλασιν τοῦ Χριστιανοῦ ὑπεδείκνυν τὴν αὐτοεξέτασιν ὡς τὴν καλλιτέραν προπαρασκευὴν διὰ τὴν ἐξομολόγησιν πρὸ τοῦ πνευματικοῦ.

Εἶναι ἐπομένως ἡ αὐτοεξέτασις μέθοδος ἀνεγνωρισμένη παγκοσμίως ὡς συντελεστικὴ εἰς τὴν ἠθικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι ὁμοῦς γεγονός ὅτι τὴν ἀποφεύγομεν. Τὴν φοβούμεθα. Διότι ἐκτὸς τῶν ἄλλων θὰ ἀποδείξῃ εἰς τὸν ἐαυτόν μας τὴν ἀνικανότητά

του νά τοποθετηθῇ κοντά στὸν Θεὸν ἀλλὰ καὶ κοντά στοὺς καλοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο. Θὰ μᾶς φανερώσῃ καὶ ποῖον θὰ εἶναι τὸ μέλλον μας ἂν ἐξακολουθήσωμεν τὴν ἰδίαν τακτικὴν. Βλέπομεν ποῦ θὰ τοποθετήσωμεν τὸν ἑαυτὸν μας. Μᾶς παρέχονται ἐσωτερικὰ ἀποδείξεις διὰ τῶν ὁποίων κατανοοῦμεν ὅτι δὲν ἔχομεν θέσιν μέσα εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ὡς παραβάται τοῦ γραπτοῦ καὶ τοῦ ἀγράφου νόμου ποῦ ζῇ μέσα μας.

Ἐπεχείρησαν μερικοὶ νὰ διασείσουν τὴν αὐθεντίαν τοῦ ἡθικοῦ κριτηρίου ποῦ διακυβεῖται καὶ ἐπαινεῖ καὶ ἐλέγχει τὸν ἑαυτὸν μας διὰ τὰς πράξεις του. Εἶδαν ὅτι ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς φωνῆς ποῦ λέγεται συνειδήσις ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Θεοῦ. Διὰ νὰ φανοῦν συνεπεῖς πρὸς τὴν θεωρίαν των ἔπρεπε νὰ ἀρνηθοῦν καὶ τὴν συνειδήσιν ὡς φωνὴν τοῦ Θεοῦ. Διότι εἶναι γεγονὸς, ἀναγνώστα μου, ὅτι διὰ τῆς ἐρεύνης τῆς συνειδήσεως φθάνει κανεὶς πλησίον τοῦ Θεοῦ, ἀναγνωρίζει τὴν ὑπαρξίν Του καὶ τὸν συνταυτίζει μὲ τὸν νομοθέτην τῆς συνειδήσεως.

Ὁ λογικὸς καὶ ἀπροκάλυπτος παρατηρητὴς τῶν οὐρανῶν, ποῦ θαυμάζει τὴν ἁρμονίαν τῆς τροχιάς τῶν σφαιρῶν του, ποῦ τὰς βλέπει μὲ τὸ τηλεσκόπιόν του νὰ διέρχεται ἡ μία πλησίον τῆς ἄλλης χωρὶς ἐμπόδιον ἢ στάσιν, δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ εὕρῃ τὴν σκέψιν του συνταυτισμένην μὲ τὴν σκέψιν τοῦ ἀρχαίου φιλοσόφου Ἀναξαγόρα εἰς τὴν παραδοχὴν καποίου Νοῦ διακοσμητικοῦ ποῦ πίσω ἀπὸ τὸ Σύμπαν κατευθύνει τὴν κίνησιν τῆς κοσμικῆς ἁρμονίας.

Διατί δὲν θὰ καταλήξῃ εἰς τὸ ἴδιον συμπέρασμα ὁ παρατηρητὴς καὶ ἐρευνητὴς τοῦ ἡθικοῦ κόσμου ποῦ ζῇ μέσα εἰς τὴν συνειδήσιν μας; Καὶ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον εὐρίσκει κίνησιν καὶ ἁρμονίαν καὶ νόμους. Καὶ ἐὰν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ Σύμπαν χωρὶς Νοῦν, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ νόμος χωρὶς νομοθέτην; Διὰ τοῦτο καὶ πολλοὶ Πατέρες

τῆς Ἐκκλησίας καὶ πολλοὶ ἀρχαῖοι καὶ νεώτεροι φιλόσοφοι διὰ τῆς ἐρεύνης τῆς συνειδήσεως ἀνεκάλυψαν τὸν Θεόν. Διὰ τῆς μελέτης τῆς νομοθεσίας τῆς συνειδήσεως ἀνῆλθον εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ Νομοθέτου. Εἰς τὴν συνειδήσιν, εἶπαν καὶ ἔγραψαν, ὁμιλεῖ ὁ Θεός. Τὴν ὑπαρξίν Του τὴν ἀπεδεικνυον διὰ τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ σκεπτομένου καὶ συναισθανομένου τύπιν καὶ ἱκανοποιήσιν καὶ ἐνοχὴν καὶ φόβον καὶ εἰρήνην καὶ θάρρος ἀπέναντι τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἑαυτοῦ του διὰ τὰς πράξεις του.

Ποῖον μπορεῖ νὰ εἶναι τὸ αἷτιον τοῦ ἀγράφου νόμου τῆς συνειδήσεως ὁ ὁποῖος μᾶς προτρέπει εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν κάθε καλοῦ ἀτομικῶς καὶ κοινωνικῶς ὠφελίμου καὶ ποῦ ὑποδεικνύει τὴν ἀποφυγὴν κάθε κακοῦ βλαπτικοῦ τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ ἑαυτοῦ μας; Εἶπαν ὅτι ὁ νόμος αὐτὸς τῆς συνειδήσεως εἶναι κατασκευάσμα τοῦ ἑαυτοῦ μας. Εἶναι δημιούργημα τῆς κοινωνίας.

Ἀλλὰ δὲν προέρχεται ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν μας. Διότι κανεὶς δὲν δύναται νὰ εἶναι νομοθέτης τοῦ ἑαυτοῦ του. Τὸ τοιοῦτον θὰ ἀπετέλει ὑποκειμενικὴν ἀνισορροπίαν. Ἐὰν ὁ νόμος αὐτὸς ὁ ὄγκραφος ἦτο προϊόν τῆς ἐπινοήσεώς μας θὰ ἡδυνάμεθα νὰ τὸν καταργήσωμεν καὶ νὰ τὸν ἐξουδετερώσωμεν. Εἶναι ὅμως γεγονὸς ὅτι δὲν μπορούμεν. Διότι παρουσιάζεται μὲ ἀπόλυτα δικαιώματα εἰς τὴν διακυβέρνησιν τοῦ ἑαυτοῦ μας. Πρᾶγμα ποῦ σημαίνει ὅτι δὲν εἶναι δικό μας κατασκευάσμα. Καὶ εἰν' ἀλήθεια ὅτι δὲν δύναται νὰ μᾶς πιέσῃ νὰ τὸν ὑπακούσωμεν. Δὲν δυνάμεθα ὅμως καὶ νὰ ἀποφύγωμεν τὰς συνεπειὰς τῆς παρακοῆς καὶ ἀσυμφωνίας μας μὲ αὐτόν.

Ἐπίσης δὲν δύναται νὰ ἀποδεχθῇ ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν. Διότι ἡ Κοινωνία εἶναι ἐρμηνευτὴς τοῦ νόμου τῆς συνειδήσεως ὄχι ὅμως καὶ νομοθέτης. Οἱ ἀνθρώπινοι νόμοι μποροῦν νὰ ἐπικυρώνουν τὸν νόμον τῆς συνειδήσεως. Μποροῦν νὰ τὸν ἐπεξεργασθοῦν, ἀλλὰ δὲν μποροῦν νὰ

τὸν δημιουργήσουν. Ἡ ἐπιδοκιμασία ἢ ἡ ἀποδοκιμασία τῆς κοινωνίας δὲν κάνει τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ ἐσφαλμένον τῆς συνειδήσεως. Διότι κάποτε ἀκούομεν διαμαρτυρίας ἀπὸ τὴν συνειδήσιν καὶ προτροπὰς νὰ μὴ συμφωνήσωμεν μὲ τοὺς νόμους τῆς Κοινωνίας, ὅταν αὐτοὶ εἶναι ἐναντίον τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἔχομεν εἰς τοὺς Κλασσικοὺς Χρόνους τὸ παράδειγμα τῆς Ἀντιγόνης, ἡ ὁποία ἤκουσε τὸν νόμον τῆς συνειδήσεως καὶ παρήκουσε τὸν νόμον τῆς Πολιτείας ὡς πρὸς τὴν ταφὴν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Πολυνίκους. Εἰς τοὺς χριστιανικοὺς ἐπίσης χρόνους ἔχομεν χιλιάδας τοιούτων παραδειγμάτων ἀπὸ τοὺς Μάρτυρας τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, οἱ ὁποῖοι ἀπέθανον διότι ἡ συνειδήσις των διεφώνει πρὸς τοὺς νόμους τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ κράτους.

Ἐπειτα, ὅλοι, λίγο, πολύ, δυνάμεθα νὰ καταλάβωμεν ὅτι τὸ ὀρθὸν εἶναι ὀρθὸν καὶ ἂν ἀκόμη κανεὶς δὲν τὸ σέβεται. Ὅπως καὶ τὸ ἐσφαλμένον εἶναι ἐσφαλμένον ἔστω καὶ ἂν ὅλος ὁ κόσμος τὸ παραδέχεται ὡς ὀρθόν, ἔστω καὶ ἂν κρᾶτη καὶ κυβερνήσεις τὸ υἱοθετήσουν καὶ τὸ περιβάλλουν μὲ τὸ κύρος τοῦ νόμου των.

Καὶ ἀφοῦ λοιπὸν ἡ φωνὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ μας ἐγὼ δὲν προέρχεται ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν μας οὔτε ἀπὸ τὴν κοινωνίαν, καὶ ἀφοῦ τὸ φαινόμενον αὐτὸ εἶναι καθολικόν καὶ παγκόσμιον εἰς τοὺς ψιθουρισμούς του καὶ τὰς ὑπαγορεύσεις του, πόθεν προέρχεται; Εἶναι φυσικὸν πίσω ἀπὸ τὸ νὰ ὑπάρχῃ πρόσωπον καὶ πίσω ἀπὸ τὴν ὀπφασιν νὰ ὑπάρχῃ δύναμις, ἀλλὰ καὶ πίσω ἀπὸ τὸν νόμον νὰ ὑπάρχῃ νομοθέτης. Τὸν νομοθέτην αὐτὸν τοῦ ἀγράφου νόμου τῆς συνειδήσεως ἢ ἀνθρωπίνῃ σκέψις συνταυτίζει μὲ τὸν Θεόν.

Διότι ξεετάζουσα ἡ σκέψις μας τὴν συνειδήσιν ἀνακαλύπτει καὶ γνωρίζει τὴν σκοπιμότητα τοῦ ρόλου ποῦ παίζει εἰς τὴν ζωὴν μας. Ἄλλ' ἐρωτᾷ: Ποῖος ἔθεσε τὴν σκοπιμότητα αὐτὴν μέσα μας; Καὶ ὑπεδείχθη ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ὁ ἑαυτός μας τὸ αἷτιον

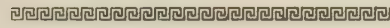

μήτε καὶ τὸ φυσικὸν καὶ κοινωνικὸν περιβάλλον μας. Τότε ποῖος; Διὰ νὰ καταλήξῃ ἡ σκέψις τοῦ ἀνθρώπου εἰς ἱκανοποιητικὸν συμπέρασμα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐκουράσθῃ, περιεπλανήθῃ. Ἐζήτει τὴν ἀπάντησιν ἔξω τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ πάλιν μέσα εἰς τὸν ἄνθρωπον, τοῦ ὁποίου τὸ εἶναι, τὸ στολισμένον μὲ τὴν πραγματικὴν λαμπρότητα τῆς σκοπιμότητος, ἐβοήθησε τὴν σκέψιν μας νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ Θεοῦ ὅτι ἔθεσε μέσα μας τὴν σκοπιμότητα τοῦ ἀγράφου αὐτοῦ νόμου τῆς συνειδήσεως.

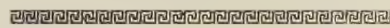
Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ νομοθέτης τοῦ ἀγράφου καὶ τοῦ γραπτοῦ ἡθικοῦ νόμου ποὺ διακυβεύει τὴν ζωὴν μας. Αὐτὸς ἐσφράγισε τὴν σκοπιμότητα τῆς ἀνθρωπίνης συνειδήσεως μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ φωτός τῆς ὑπάρξεώς Του. Καὶ τὸ φῶς αὐτὸ πράγματι φαίνεται καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ. «Ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβε». Διότι «τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ» τὸ κατέχομεν. Τὸ αἰσθανόμεθα. Ζῶμεν μὲ τὴν γνῶσιν αὐτῆν. Κινούμεθα μαζὺ τῆς.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐρμηνεύει θαυμάσια τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν ὅταν λέγῃ εἰς τὴν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολὴν ὅτι ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἡ ἀόρατος παρουσία τοῦ Θεοῦ, ἡ αἰδὶς Αὐτοῦ δύναμις καὶ Θεότης καθορᾶται εἰς τὰ δημιουργήματα καὶ μέσα εἰς τὸν λογισμὸν τοῦ ἀνθρώπου. Μόνον ἀσύνετοι καρδίαι, τονίζει ὁ Ἀπόστολος, καὶ διαλογισμοὶ σκοτισμένοι καὶ σκέψεις μάταιαι Τὸν ἀρνοῦνται, διότι «φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν».

Ἐπομένως εἶναι ἀνάγκη, Ἀναγνώστα μου, τὴν φωνὴν αὐτῆς τῆς συνειδήσεως νὰ τὴν προσέχωμεν διότι εἶναι φωνὴ τοῦ Θεοῦ. Ὅσον καὶ ἂν πολλὰς φορές προσπαθοῦμεν νὰ μὴ τὴν ἀκούωμεν, ὅσο καὶ ἂν ἐπινοοῦμεν μέσα διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὸ ἄκουσμά της, ὅμως κάποτε θὰ τὴν ἀκούσωμεν. Καὶ μετὰ τὴν κατάστασιν τῆς παρώσεως θὰ ἐπακολουθήσῃ κατάστασις δικαιοσύνης ποὺ ἀποκαθιστᾷ τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως, τὴν ὁποίαν ἐπροσπαθήσαμεν νὰ καταπιέ-

**“Ὅσοι μελετοῦν
τὸ Περιοδικὸν μας
καὶ ὠφελοῦνται
ἀπὸ αὐτό
ἅς ἐργασθοῦν
νὰ ἐγγράφουν
συνδρομητὰς
εἰς αὐτό.**

σωμεν τόσον ὥστε νὰ τὴν ἐξουδετερώσωμεν. Ἐπιστρέφει ἡ φωνὴ αὐτῆ. Διότι εἶναι νόμος τοῦ Θεοῦ. Ὅπως ὁ γραπτὸς εἶναι ἀποτέλεσμα ἀποκαλύψεως γενικῶς τῆς βουλῆς τοῦ Θεοῦ, ἔτσι καὶ ὁ ἀγραφὸς νόμος εἶναι ἀποκάλυψις τῆς βουλῆς τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν καθένα χωριστά. Τὸ μέλλον μας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν σεβασμὸν μας πρὸς τὴν γραπτὴν καὶ ἀγραφὴν αὐτὴν νομοθεσίαν τοῦ Θεοῦ.

Ὡς Χριστιανοὶ κατέχομεν τὸ ἅκρον ἄωτον τῆς ἡθικῆς νομοθεσίας. Δὲν ὑπάρχει ἡθικὴ τελειότης ὑπερέτερα τοῦ Εὐαγγελικοῦ Νόμου. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ εὐθύνη μας εἶναι μεγαλύτερα. Πρὸ τοῦ Θείου Κριτηρίου δὲν θὰ φέρωμεν τίποτε ἄλλο παρὰ τὸν ἑαυτὸν μας παραβάτην ἢ ἐφαρμοστὴν τοῦ νόμου τούτου. Ἄς προσφέρωμεν τὴν ζωὴν μας, τὴν σκέψιν μας, τὰ ἔργα μας, ὥστε νὰ μειωθῇ τὸ θάρος τῆς παραθιάσεως καὶ νὰ αὐξηθῇ ἡ χάρις τῆς ἐφαρμογῆς.

**ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΜΝΟΛΟΓΙΑΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδας)

Ὡδὴ Θ'.

«Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδειςος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὅφ' οὗ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῇ πεφυτούργηται δένδρον' δι' οὗ νῦν ὕψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτὸν σὲ μεγαλύνομεν.»

Ἑρμηνεία

Εἶσαι, ὦ Θεοτόκε, ὁ νοητὸς καὶ συμβολικὸς παράδεισος. Ὅπως εἰς ἐκεῖνον τὰ δένδρα δὲν ἐφυτεύθησαν ὑπὸ γεωργοῦ, ἀλλ' ὅπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, τοιοῦτοτρόπως καὶ οὐ ἐβλάστησας, ἦτοι ὑπερφυσικῶς ἔτεκες τὸν Χριστόν, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐφυτεύθη ἐν τῇ γῇ τὸ ζωοποιὸν ξύλον τοῦ Σταυροῦ. Κατὰ τὴν ὕψωσιν δὲ τούτου σήμερον, προσκυνοῦντες Αὐτόν, τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν Σου ἀναμείλομεν.

Εἰρμὸς ἄλλος

«Ὁ διὰ θρώσεως τοῦ ξύλου τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος διὰ Σταυροῦ κατάργηται σήμερον' τῆς γὰρ προμήτορος ἡ πατρὸς κατὰρα διαλέλυται τῷ θλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος' ἦν πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι.»

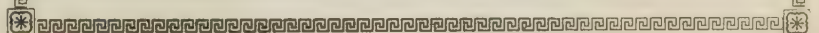
Ἑρμηνεία.

Ὁ θάνατος, ὁ ὁποῖος ἐπεβλήθη εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος ἕνεκα τῆς θρώσεως τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως, ἔχει καταργηθῇ σήμερον διὰ τοῦ Σταυροῦ. Διότι ἡ κατὰρα τῆς προμήτορος Εὐας, ἡ μεταδοθεῖσα εἰς ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος, διελύθη, ἐξέλιπε, διὰ μέσου τοῦ θλαστοῦ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, ἦτοι τοῦ Χριστοῦ. Τὴν ὁποίαν ὅλαι αἱ ἀγγελικαὶ καὶ οὐράναι δυνάμεις μεγαλύνουσι.

**Εἶναι καθήκον ὅλων τῶν Ἱερέων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς
νὰ ἐγγράφουν εἰς τὸ Περιοδικὸν αὐτῆς «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ
ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» καὶ νὰ ἐγγράφουν εἰς αὐτὸ συνδρομητὰς ἐκ τοῦ Ποιμνίου των.**

Οἱ ἀλλάξαντες διεύθυνσιν Ἱερεῖς καὶ λοιποὶ συνδρομηταὶ τοῦ Περιοδικοῦ παρακαλοῦνται νὰ τὴν ἀνακοινώσουν εἰς τὸ Τμήμα Διεκπεραιώσεως διὰ νὰ τὸ λαμβάνουν τακτικῶς.

Ἡ Καταγωγή τῆς Ζωῆς καὶ τοῦ Ἀνθρώπου

Ἡ Ἀρχὴ τῆς Ζωῆς

Ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς εἶνε ζήτημα ζωτικὸν δι' ὅλους μας. Καὶ αἱ διδασκαλαὶ τῆς Πίστεως μᾶς λέγουν ὠρισμέναι θετικὰ πράγματα περὶ τῆς καταγωγῆς τῆς ζωῆς. Τὸ πρῶτον κεφάλαιον τῆς Γενέσεως λέγει ὅτι ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν φυτικὸν κόσμον καὶ τὰ διάφορα γένη καὶ εἶδη τῶν ζώων καί, τελευταῖον, ἔπλασεν ἕνα ἄνδρα καὶ μίαν γυναῖκα κατὰ ἕνα τρόπον πολὺ διαφορετικὸν παρ' ὅτι ἔπλασεν ἄλλας ὑπάρξεις ἢ πράγματα.

Ἡ Ἐπιστήμη γνωρίζει σήμερον 3 πράγματα μὲ θεβαιότητα. Πρῶτον ὅτι ἡ ζωὴ δὲν ὑπῆρχε πάντοτε ἐπὶ τῆς γῆς:—εἶχε δηλαδὴ ἀρχήν. Δεύτερον, ὅτι κάθε ζῶσα ὑπαρξὶς προέρχεται ἀπὸ μίαν ἄλλην ὑπαρξίν προικισμένην μὲ ζωήν. Καὶ τρίτον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔζησεν ἐκατοντάδας χιλιάδας χρόνων. Ἡ Γεωλογία καὶ ἡ Παλαιοντολογία ἀποδεικνύουν ὅτι ἦτο καιρὸς κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ ζωὴ δὲν ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὔτε ἡμποροῦσε νὰ ὑπάρχη. Πιστοποιοῦν δηλαδὴ μετὰ θεβαιότητος, ὅτι ὑπῆρχε μιὰ «ἀζωϊκὴ» περίοδος.

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ζωῆς ὅπως δὴ ποτε φθάνει εἰς τὴν ὑψίστην τελειότητά της μὲ τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἔχη μίαν διακεκριμένην θέσιν εἰς τὰ σχέδια τῆς δημιουργίας: μίαν θέσιν ἀρμόζουσαν εἰς τὴν τάξιν του, εἰς τὴν νοητικότητά του καὶ εἰς τὴν δύναμίν του ἐπὶ ὧν τῶν δημιουργημένων ὑπάρξεων καὶ πραγμάτων.

Τί Εἶνε ὁ Ἀνθρωπος καὶ Ἀπὸ Ποῦ Ἔρχεται

Ὁ ἄνθρωπος ἐξετάσθη καὶ ἐξετάζεται καθημέραν ἀπὸ πολλοὺς ἐπιστήμονας κάθε κλάδου καὶ κάθε ἀναπτύξεως. Καὶ ὁ καθείς ἐξετάζει ἀναλόγως μὲ τὰς ἰδικὰς του σκέψεις. Ἄλλοι τὸν ὠνόμασαν «Υἱὸν Θεοῦ, βασιλέα τῆς κτίσεως, μικρόκοσμον, δόξαν, καὶ θαῦμα τοῦ σύμπαντος» καὶ ἄλλοι τὸν εἶπον «ζῶον τὸ ὁποῖον γνωρίζει νὰ

κάμνη ἐργαλεῖα, ζῶον τὸ ὁποῖον ἡμπορεῖ νὰ γελᾷ, τέλειον πίθηκον» κλπ.

Ἡμεῖς ὁμῶς παραδεχόμεθα ὅτι ὁ Θεὸς εἶνε ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖται ἀπὸ ὕλικόν σῶμα καὶ ἀπὸ πνευματικὴν, ἐλευθέραν, ὑπεύθυνον καί, συνεπῶς, ἀθάνατον ψυχὴν. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἤλθον μετὰ τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐάν, ὅλοι ὅσοι ζοῦν σήμερον καὶ ὅσοι θὰ ζήσουν μετὰ ταῦτα, κατάγονται ἀπὸ τὸ ἀρχικόν καὶ μόνον Ζεῦγος.

Τί Λέγει ἡ Ἐπιστήμη περὶ τῆς Καταγωγῆς τοῦ Ἀνθρώπου

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς καταγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου ἕνας ἀπὸ τοὺς καλυτέρους ἐπιστήμονας, ὁ Quatrefage, εἶπε τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικά: «Ὅταν εὐρίσκωμαι ἐνὼπιον προβλημάτων, τὰ ὁποῖα οὔτε τώρα, οὔτε αὐρίον, οὔτε ποτὲ ἴσως δὲν θὰ λυθοῦν ἐπὶ τῆς γῆς, δὲν διστάζω νὰ εἶπω ἐλεύθερα τὸ δὲν ξέρω. Διὰ τὸν ἴδιον λόγον εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μὲ ἐρωτοῦν ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῆς καταγωγῆς μας δὲν διστάζω νὰ ἀπαντήσω ἐν ὀνόματι τῆς ἐπιστήμης: δὲν ξέρω.»

Ἡ ἀπάντησις αὕτη δὲν ἡμπορεῖ ἴσως νὰ μεταβληθῇ καὶ σήμερον ἀκόμη παρ' ὅλας τὰς προόδους. Κάθε ἀνθρωπολόγος θὰ συμφωνήσῃ μὲ τὸν ὡς ἄνω ἐπιστήμονα καὶ ποτὲ δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ἐξετάσῃ τὸν ἄνθρωπον ὑλιστικῶς.

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονας συμφωνοῦν ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἀληθειῶν: ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ὑπῆρχε πάντοτε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὅτι μακρὰ γεωλογικὰ περίοδοι εἶχον περάσει πρὸ τῆς ἐμφανίσεώς του. Ὁ ἄνθρωπος κατέχει τὴν ἀνωτάτην θέσιν εἰς τὸ ζωϊκὸν βασιλεῖον. Τὸ ἰδιαίτερόν του προνόμιον εἶνε πέραν κάθε διαμφισθητήσεως ἀναγνωρίζεται τοῦτο de facto ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρωπολόγους.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶνε ἀπὸ τὸ ἴδιον γένος ὑπάρχει ἕν μόνον ἄν-

θρώπινον γένος, τὰ δὲ γεγονότα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ Κεντρικὴ Ἀσία ἦτο τὸ λίκνον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ὡμιλοῦσαν τὴν ἰδίαν γλῶσσαν, εἶχον τὴν ἰδίαν θρησκείαν, ἐλάτρευον τοὺς ἰδίους θεοὺς. Σὺν τῷ χρόνῳ ἠναγκάσθησαν ὁμῶς νὰ μεταναστεύσουν εἰς ἄλλα ἐδάφη, ἄλλοι εἰς τὰς Βαλτικὰς χώρας, ἄλλοι εἰς τὴν Σιβηρίαν καὶ Ἄλaskan καὶ κατόπιν εἰς τὰς Ἀνδεῖς τῆς Περουθίας καὶ τῆς Χιλῆς κλπ.

Περὶ τῆς Σωματικῆς Καταγωγῆς τοῦ Ἀνθρώπου

Ἀτυχεῖς φιλόσοφοι, ὡς ὁ Buchner, εἶπον ὅτι ὁ ἄνθρωπος, κατὰ τὸ σωματικόν καὶ κατὰ τὸ πνευματικόν του μέρος, εἶνε ἕν ἀπλοῦν χημικὸν προϊόν τῆς ὕλης. Ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ Θεὸς ἔκαμεν ὅλα τὰ ἄλλα ἀπλῶς μὲ μίαν πρᾶξιν Του «γενηθήτω», εἶπε καὶ ἔγιναν. Τὸν ἄνθρωπον ὁμῶς ἔπλασε μὲ μίαν ἰδία τὴν ἡμερᾶν, χωρὶς τὴν πρᾶξιν (Γένεσις 1, 26). Ἄν καὶ ἐνεφανίσθη ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὴν ἰδίαν περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ μερικὰ ζῶα, ἐν τούτοις δὲν ἐπῆρε τὴν ὑπαρξίν του ὅπως καὶ τὰ ἄλλα δημιουργήματα, μὲ μίαν ἀπλὴν προσταγὴν, ἀλλὰ ἔπειτα ἀπὸ μίαν πανηγυρικὴν, τρόπον τινά, διάσκεψιν: «Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ἡμῶν», εἶπεν ὁ Θεὸς προτοῦ κάμει τὸν ἄνθρωπον.

Κατὰ ταῦτα ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ἔκαμε τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ γῆν καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπόν του «πνοὴν ζωῆς» καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔγινε μιὰ «ζῶσα ψυχὴ». Αὕτη εἶνε ἡ ἔκθεσις τῆς ὁποίας ἡ Ἁγία Γραφὴ δίδει περὶ τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ «βασιλέως τῆς κτίσεως», ὅπως τὸν ἀποκαλεῖ ὁ Ψαλμῶδς Δαβὶδ. Καμμία ἐπιστήμη δὲν ἡμπορεῖ κατ' ἄλλην ἔννοιαν νὰ ἐξηγήσῃ τοὺς ἱεροὺς αὐτοὺς λόγους. Καὶ ὁ ἄνθρωπος, διὰ καλλιτερευμάτων σωματικῶς καὶ πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς, εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς, γνωστῆς οὐσης τῆς ρήσεως τοῦ Χριστοῦ: «Γίνεσθε τέλειοι.» Γ. Π.

Ἐκκλησιαστικὴ Κίνησις

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τὴν 12ην Αὐγούστου ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. κ. Μιχαήλ, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρχidiaκόνου κ. Νεοφύτου Σπυρογιαννάκη, ἔφθασεν εἰς τὴν πόλιν Κλήβελαντ ὅπου προσεκλήθη διὰ τὴν ἀνοίξιν καὶ εὐλογίῃ τὸ Συνέδριον τῆς Ἀχέπα. Εἰς τὸν σταθμὸν ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου τῆς Κοινότητος καὶ ἀντιπροσώπων τῆς Ἀχέπα καὶ τῆς Κοινότητος. Τὸ ἐσπέρας ἐτελέσθη Ἑσπερινὸς χοροστατούντος τοῦ Σεβασμιωτάτου τὸν δὲ ἐπομένην ἐτελέσθη εἰς τὸ PUBLIC AUDITORIUM ἡ Θεία Λειτουργία τῇ συμμετοχῇ πολλῶν Ἱερέων καὶ πολυφώνου χωρῶδιας. Παρηκολούθησαν τὴν Ἱεράν Λειτουργίαν καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ Σεβασμιωτάτου χιλιάδες Ὁμογενῶν, μελῶν τῆς Ἀχέπα προσελθόντες ἀπὸ παντοῦ διὰ τὸ Συνέδριον. Κατὰ τὸ ἀνοίγμα τοῦ Συνεδρίου ὡς καὶ κατὰ τὸ ἐπίσημον Δείπνον ὁ Σεβασμιώτατος προσεφώνησε τὴν Ὁγάνωσιν ὁμιλήσας καὶ Ἑλληνιστὶ καὶ Ἀγγλιστὶ ἐμποιήσας θαυτάτην ἐντύπων εἰς τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον.

—Ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανὸς τὴν Κυριακὴν, 6ην Αὐγούστου 1950, ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ ἑορτάζοντι Ἱ. Ναῷ τῆς Κοινότητος Κορώνης Νέας Ὑόρκης καὶ ὡμίσε καταλλήλως συγχαρεῖς καὶ τὸν Ἱερατ. Προϊστάμενον, τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον καὶ τὴν Φιλόπτωχον Ἀδελφότητα.

—Τὴν 13ην Αὐγούστου ἐλειτούργησε καὶ ὡμίλησε ἐν τῷ ἐν Φιλαδελφείᾳ Ἱ. Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ἐχειροθέτησε δὲ καὶ ἀναγνώσας. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὡμίλησεν ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ μὲ θέμα: Πῶς αἱ σκέψεις ἐπενεργοῦν ἐπὶ τοῦ σώματος.

—Τὴν 14ην ἰδίῳ εἶχε σύσκεψιν μετὰ μελῶν Κυπριακῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Νέας Ὑόρκης.

—Τὴν 15ην ἰδ. μ. ἑορτὴν τῆς Παναγίας, ἐλειτούργησε καὶ ὡμίλησεν ἐν τῷ ἑορτάσαντι Ἱ. Ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν Μπρούκλιν Νέας Ὑόρκης.

—Τὴν 20ὴν ἰδίου ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Τριάδος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ 40ημέρου Μνημοσύνου τοῦ Λαζ. Παντελίδου κληροδοτήσαντος διάφορα ποσὰ εἰς διαφόρους Ὁργανώσεις μας καὶ Ἱ. Ναοὺς καὶ Σχολεῖα.

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

—Τὴν 19ην Ἰουλίου συνῆλθεν εἰς πρώτην συνεδρίαν ἡ νεωστὶ καταρτισθεῖσα Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἑλληνικῶν Ὁρθοδόξων Κατηχητικῶν Σχολείων Ἀμερικῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Θεοφίλ. Ἐπισκόπου Νύσσης κ. Γερμανοῦ. Κατ' αὐτὴν

ἀνεπτύχθησαν αἱ ἀπόψεις τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ Κατηχητικοῦ ἔργου καὶ συνεζητήθησαν τὰ προβλήματα τοῦ διδασκτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ἐφοδίων τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων.

Συμφώνως πρὸς τὰς ληφθεῖσας ἀποφάσεις, ἤρchiσεν εὐθὺς ἡ ἀναθεωρησις τεσσάρων ἐκ τῶν ἐν χρήσει μέχρι τοῦδε Μεθοδικῶν Βοηθημάτων καὶ ἰσοριθμῶν Παιδικῶν Κατηχητικῶν Λευκωμάτων, πρὸς χρῆσιν τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων κατὰ τὸ πρῶτον τετράμηνον τοῦ ἐπὶ θύραις σχολικοῦ ἔτους. Ἦδη ἐκτυπῶνται καὶ θὰ εἶναι ἑτοιμα πρὸς διάθεσιν ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.

Ἐν τῷ μεταξὺ καταρτίζεται νέον ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, προετοιμάζονται δὲ ἀνάλογα Κατηχητικὰ Βοηθήματα, τὰ ὅποια θὰ τεθοῦν ἐν χρήσει

Ἐπὶ τοῦ Πιεστηρίου

ΕΚΛΟΓΗ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

Καθ' ἃ τηλεγραφικῶς ἀνεκοίνωσεν ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν κ. κ. Μιχαήλ, ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἐν συνεδρίᾳ αὐτῆς τὴν 31ην Αὐγούστου, ἐξέλεξεν Ἐπίσκοπον Ἐλαίας τὸν Διευθυντὴν τοῦ «Ὁρθοδόξου Παρατηρητοῦ» Ἀρχιμ. Ἀθηναγόραν Κοκκινάκην, Ἱερατικὸν Προϊστάμενον τῆς Κοινότητος Ἀγίου Δημητρίου Ἀστορίας, Ἐπίσκοπον Ναζιανζοῦ τὸν Διευθυντὴν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀρχιμ. Ἰεζεκιήλ Τσουκαλᾶν καὶ Ἐπίσκοπον Μιλήτου τὸν Ἀρχιμ. Ἰάκωβον Κουκουζην, Ἱερατικὸν Προϊστάμενον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Βοστανῆς.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἀνεκοίνωσεν αὐθημερὸν πρὸς τοὺς εἰρημένους Ἐπισκόπους τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν καὶ ἠύχθη πρὸς αὐτοὺς πάσαν εὐδοκίμησιν.

Ὁ ἐψηφισμένος Ἐπίσκοπος Μιλήτου Ἰάκωβος διὰ Συνοδικῆς Πράξεως διωρίσθη Σχολάρχης τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης. Τηλεγραφικῶς ἀπεδέχθη τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ὡς καὶ τὸν διορισμὸν ὡς Σχολάρχου, εὐχαριστήσας τὴν Μ. Ἐκκλησίαν.

Ὡσαύτως τηλεγραφικῶς ἠύχαρίστησαν διὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν οἱ Ἐπίσκοποι Ἐλαίας καὶ Ναζιανζοῦ.

Ἡ χειροτονία τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Περιδοικοῦ μας ἐγένετο χθές, 14ην Σεπτεμβρίου, εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναόν, τὸν ὅποιον κατέκλυσαν ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας πιστοί, μεθ' ὧν ὁ Πρεσβυτὴς κ. Α. Κύρου, ὁ Γενικὸς Πρόξενος κ. Α. Πούμπουρας, ὁ κ. Γ. Γκάβος, Πρόξενος, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐπισκοπικῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἐπίσκοπος Νέας Ὑόρκης Donegan, ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Λόγκ Ἀϊλάντ De Wolfe, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Θεολογικοῦ Σεμιναρίου τῆς Νέας Ὑόρκης M. Stewart, Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Columbia, ὁ Ρώσος Πρωθιερεὺς Γεώργιος Φλορόσκη, καθηγητὴς, καὶ πολλοὶ Κληρικοὶ ἡμέτεροι καὶ ξένοι.

Ἡ χειροτονία τοῦ Ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ Ἰεζεκιήλ ὠρίσθη τὴν προσεχῇ Κυριακῇ, 17ην Σεπτεμβρίου. Τὰ τῆς χειροτονίας καὶ τῶν δύο Ἐπισκόπων θὰ καταχωρήσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

ἀπὸ τοῦ ἐρχομένου Φεβρουαρίου καὶ θὰ ἀντικαταστήσουν βαθμὴδὸν τὰ παλαιά.

Παραλλήλως, τὸ Κατηχητικὸν Τμήμα φροντίζει διὰ τὴν ἐξασφάλισιν μιᾶς εὐθηνῆς ἐκδόσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης εἰς τὸ Ἑλληνικὸν πρωτότυπον κείμενον καὶ εἰς Ἀγγλικὴν μετάφρασιν πρὸς χρῆσιν τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ τῶν εὐσεβῶν ὁμογενῶν.

— Διευθυντὴς τοῦ παρὰ τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ Τμήματος τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων διορίσθη ὁ κ. Φωκᾶς Ἀγγελᾶτος, ἀπόφοιτος τῆς Θεολογ. Σχολῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου καὶ εἰδικευθεὶς ἐν ταῦθα μὲ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων διὰ σπουδῶν ἀνωτέρων.

ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Κου ΙΩΣΗΦ ΚΟΛΛΙΑ

— Τὴν 16ην Ἰουλίου ὠμίλησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν «Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» τοῦ Μάντζεστερ μὲ θέμα: Γιατὶ οἱ Ἀπόστολοι ὑπῆρξαν «Φῶς τοῦ Κόσμου».

— Τὴν 23ην τοῦ ἰδίου μηνὸς ὠμίλησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν «Ἁγίος Γεώργιος» τοῦ Σκενέκτατι μὲ θέμα: «Ὁ πιστεύων ἄνθρωπος».

— Τὴν 30ὴν τοῦ ἰδ. μ. ὠμίλησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Κοινότητος Μάουντ Βέρνον.

— Τὴν 13ην Αὐγούστου ὠμίλησε πρὸς τὰ μέλη τῶν Συλλόγων Κορινθίαν καὶ Καλαβρυτινῶν εἰς τὸ Πάρκ τῆς Ἀστορίας.

— Τὴν 15ην ἰδίου μηνὸς ὠμίλησεν εἰς τὸ Μάντζεστερ μὲ θέμα: «Ἡ Παρθένος Μήτηρ τοῦ Κόσμου».

— Τὴν 19ην ὠμίλησεν εἰς τὸν Μέγαν Ἑσπερινὸν τῆς ἐορταζούσης Κοινότητος «Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» τοῦ Μάντζεστερ μὲ θέμα: «Ἡ Θεομήτωρ προστάτις τῶν πονεμένων τῆς ζωῆς».

— Μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν ὠμίλησε πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ τὴν νεολαίαν τοῦ Μάντζεστερ μὲ θέμα: «Ἡ ἀξία τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἡ Νέα γενεά».

— Τὴν 20ὴν ὠμίλησε κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν μὲ θέμα: «Ἡ Θεοτόκος καὶ ἡ Ἑλλάς».

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Διορίσθησαν οἱ κάτωθι Ἱερεῖς εἰς τὰς ἐξῆς Κοινότητες: Ὁ Αἰδ. Γεώργιος Παπαδέας εἰς τὴν Κοινότητα Χέμστετ, L. I., ἐκ τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Νέας Ὑόρκης.

Ὁ Αἰδ. Κωνσταντῖνος Καζάνας εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν βοηθός, ἐκ τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου Μπροῦκλιν.

Ὁ Αἰδ. Ἰωάννης Ζανέτος εἰς τὸν Ἁγίον Κωνσταντῖνον Μπροῦκλιν, ἐκ τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος Νέας Ὑόρκης.

ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Κατὰ τὰς τελευταίας συνεδρίας τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πατριάρχου συνεζητήθη καὶ ἀπεφασίσθη ἡ πλήρωσις τῆς Μητροπόλεως Καρπάθου καὶ Κάσσου. Γενομένων κανονικῶν ψήφων ἐξελέγη Μητροπολίτης Καρπάθου καὶ Κάσσου ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ρόδου Ἀρχ. Ἀπόστολος Παπαϊωάννου. Ἐπίσης συνεζητήθη καὶ ἡ πλήρωσις τῆς Μητροπόλεως Λέρου καὶ Καλύμνου καὶ γενομένων κανονικῶν ψήφων ἐξελέγη Μητροπολίτης Λέρου καὶ Καλύμνου ὁ Μητροπολίτης Νεοκαισαρείας Χρυσόστομος Κορωναῖος Σχολάρχης τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης. Εἰς ἀντικατάστασίν του ἐν τῇ Σχολῇ ἀνέλαβε προσωρινῶς τὴν Σχολαρχεῖαν ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Προύσης κ. Πολύκαρπος.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Πατριάρχου προήχθη ὁ Ἀρχιδιάκονος τοῦ Θρόνου Ἀλεξανδρείας Φώτιος Κουμίδης εἰς Πρεσβύτερον, χειροτονηθεὶς ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Χριστοφόρου, ὅστις καὶ ἀπένειμε τῷ χειροτονηθέντι μετὰ ταῦτα τὸν τίτλον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, διώρισε δὲ αὐτὸν προϊστάμενον τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Σάββα, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΣΙΝΑ

Καθ' ἃ ἀναγράφουν αἱ ἐφημερίδες ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἀποστολὴ

ἐξ Ἀμερικανῶν καὶ Αἰγυπτίων ἡ ἐργαζομένη ἀπὸ μηνῶν εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς ἐν τῷ Ὄρει Σινᾶ Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης ἀνεῦρε σπανιωτάτον χειρόγραφον ἐκ δέρματος δορκάδος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Συριακὴν γλῶσσαν. Τὸ χειρόγραφον θεωρεῖται ὅτι ἀνήκει εἰς τὸν τρίτον μετὰ Χριστὸν αἰῶνα. Εἰς τὸ ἴδιον χειρόγραφον ὑπάρχει μετάφρασις βιβλίου τῆς Ἀγίας Γραφῆς εἰς τὴν Ἀραβικὴν γλῶσσαν. Εἰς τὰ περιθώρια τῶν σελίδων ἐξιστοροῦνται θίλοι διαφόρων Ἀγίων. Καθ' ἃ ὑπελόγισαν οἱ Ἀρχαιολόγοι πρόκειται περὶ σπανιωτάτου χειρογράφου ἡ ἀξία τοῦ ὁποίου ὑπερβαίνει πᾶσαν διατίμησιν. Κατὰ τὴν συμφωνίαν μεταξὺ Ἀρχιεπισκοπῆς Σινᾶ καὶ τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἀποστολῆς δύο μόνον ἀντίγραφα τῶν χειρογράφων θὰ δημοσιευθοῦν. Τὸ μὲν θὰ ἀνήκει εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Κογκρέσου τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὸ ἕτερον εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πανεπιστηρίου Φαρούκ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δημοσιεύεται ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ», ἐπισήμῳ ὄργανῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πολυσέλιδος κατάλογος τῶν διαφόρων ἐιδῶν διὰ τῶν ὁποίων ὁ Ὄργανισμὸς τῶν ἀνὰ τὸν Κόσμον Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν ἐπῆλθεν ἀρωγὸς εἰς τὰς δυσκόλους περιστάσεις τῆς Ἑλλάδος. Τῆς μακρᾶς ταύτης ἐκθέσεως ἀκολουθεῖ σημείωσις ἀπὸ μέρους τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Συνδικτικῆς Ἐπιτροπῆς Βοηθείας καὶ Σχέσεων μετὰ τῶν Ξένων Ἐκκλησιῶν, καθηγητοῦ κ. Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου ἔχουσα ὡς ἐξῆς:

«Ὡς εἶναι φανερὸν ἐκ τῆς ὡς ἂν ἐκθέσεως ἡ εἰς χρῆμα καὶ εἰς διη συνδρομὴ τῶν ξένων Ἐκκλησιῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὸν πενόμενον κατὰ τὸ πλεῖστον κλῆρον αὐτῆς καὶ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἀνῆλθε καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς πραγματικὴν ἀξίαν πολλῶν δισηκατομμυρίων δραχμῶν, δυσκόλως ὑπολογιζομένην κατ' ἀκρίβειαν, ἐὰν μάλιστα συνυπολογισθοῦν καὶ

τὰ καθ' ὁδὸν εὐρισκόμενα εἶδη βο-
ηθείας καὶ τὰ ἀποσταλησόμενα.

Ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰς ξένας Ἐκ-
κλησίας διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν χρι-
στιανικωτάτην ταύτην διάθεσιν εἶ-
ναι μεγίστη καὶ δὲν παρελήφθη ἡ
κατὰ καιροὺς ἔκφρασις ταύτης
πρὸς τὰς τόσον χριστιανικῶς βοη-
θοῦσας ἀδελφὰς Ἐκκλησίας.

Ἡ κατὰ καθήκον δημοσίευσις
τῆς ἐκθέσεως ταύτης κατ' ἐξακο-
λουθήσιν τῶν ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου
1947, 18 Ὀκτωβρίου 1948 καὶ 31
Δεκεμβρίου 1949 ἐκθέσεων, δὲν
παρέχει μόνον λεπτομερῆ εἰκόνα
τῆς παρασχεθείσης βοηθείας ἀλ-
λὰ καὶ ἀποτελεῖ εὐκαιρίαν ὁμολο-
γίας τῆς παρεχομένης βοηθείας
καὶ ἐκφράσεως τῆς θαυτάτης εὐ-
γνωμοσύνης τῆς Ἐκκλησίας καὶ
τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, πρὸς τε τὰς
δωρητρίας Ἐκκλησίας καὶ πρὸς ἕ-
να ἕκαστον τῶν πιστῶν αὐτῶν, οἵ-
τινες μετ' εἰλικρινοῦς χριστιανικῆς
διαθέσεως προσφέρουν τὸν ὀθο-
λὼν αὐτῶν χάριν τῶν δεινοπαθούν-
των ἀδελφῶν αὐτῶν Ἑλλήνων.

Περὶ τὸν νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ ἐκ-
δηλουμένη αὕτη ἀλληλεγγύη μετα-
ξὺ τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν,
εἴτε ὡς διδουσῶν, εἴτε ὡς λαμβαν-
ουσῶν, ἀποτελεῖ τὸ ἄριστον δείγ-
μα τῆς διατηρήσεως ἀκμαίας τῆς
συνειδήσεως τούτων καὶ τοῦ πλη-
ρώματος αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν ἀπό-
λυτον ἰσχὺν καὶ ἀξίαν τῆς πρῶ-
της καὶ κυρίας ἐντολῆς τοῦ Κυρί-
ου, τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης,
ἥτις ἀποτελεῖ οὐ μόνον τὸ δείγμα,
ἀλλὰ καὶ τὴν κυρίως δύναμιν πά-
σης ἀληθοῦς χριστιανικῆς ψυχῆς.

Αἱ διάφοροι χριστιανικαὶ Ἐκ-
κλησίαι δίδονται καὶ εἶναι κε-
χωρισμένοι ἀπ' ἀλλήλων διὰ θα-
σικῶν δογματικῶν καὶ ὀργανικῶν
διαφορῶν, ἀλλὰ πᾶσαι, καὶ πάν-
τες οἱ εἰς αὐτάς ἀνήκοντες Χριστι-
ανοὶ εἶναι μετ' ἀλλήλων συνδεδε-
μένοι διὰ τοῦ ἀκαταλύτου δεσμοῦ
τῆς ἀγάπης, ὡς οὗτος ἐκφαίνεται
καὶ διαδηλοῦται εἰς τὴν ἀληθῶς
ἱερὰν ὑπηρεσίαν τῶν ἀνὰ τὸν χρι-
στιανικὸν κόσμον λογίων.

Οὕτω διὰ τῆς ὥραιας καὶ ἱερᾶς
ταύτης ὑπηρεσίας τῆς ἀγάπης δο-
ξάζεται κατὰ τὸν ἄριστον τρόπον

τὸ ἅγιον ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

Ἡ διαίρεσις οὐχὶ σπανίως ὁδη-
γεῖ εἰς ἀποκαρδίωσιν, ἀλλὰ καὶ ἡ
ἀγάπη, κατὰ Παῦλον, εἶναι ἡ πα-
σῶν τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν μεί-
ζων καὶ ἰσχυροτέρα, φυσικῶς δ'
ἀναπέμπεται εἰς τὸν τῆς Ἐκκλη-
σίας Δομήτορα ἡ εὐχή ὅπως ἐπι-
τευχθῇ ταχέως ὡς ἐν τῇ ἀγάπῃ,
οὕτω καὶ ἐν τῇ πίστει ἡ παντὸς
τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου ἕνωσις ἴ-
να, κατὰ τὸ τοῦ Κυρίου λόγιον,
«πάντες ἕν ᾧ».

Ἐν Ἀθήναις, 30 Ἀπριλ. 1950

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Βοηθεί-
ας καὶ Σχέσεων μετὰ τῶν Ξένων
Ἐκκλησιῶν

ΑΜΙΛΚΑΣ Σ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ

ΡΩΜΑΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τὸ Ρωμαιοκαθολικὸν μηνιαῖον
Περιοδικὸν «Κάθολικ Γουώρλντ»,
ὄργανον τῶν Μοναχῶν τοῦ Τάγ-
ματος τοῦ Ἀγίου Παύλου, ἐν κυ-
ρίῳ ἄρθρῳ ἀσχολεῖται μὲ τὸ ζή-
τημα τῆς διαδοχῆς τοῦ Πάπα Πί-
ου τοῦ δωδεκάτου. Τίτλος τοῦ ἄρ-
θρου τούτου τὸ ὅποιον ἐσχολιάσθη
ἤδη εὐρέως εἶναι: «Θὰ ἔχωμεν
Ἀμερικανὸν Πάπαν;» Ἡ ἀπάντη-
σις ποῦ δίδεται διὰ τοῦ ἄρθρου
τούτου εἶναι καταφατική. Κατὰ
τὸν ἀρθρογράφον ὁ διάδοχος τοῦ
νῦν Πάπα πρέπει νὰ εἶναι Ἀμερι-
κανὸς ὅχι μόνον διότι θαίνει διη-
νεκῶς αὐξάνουσα ἡ σπουδαιότης
τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀ-
μερικῆς καὶ αἱ σχέσεις αὐτῶν πρὸς
τὴν Παπικὴν Ἑδρὰν, ἀλλὰ διότι
Πάπας ὁ ὁποῖος θὰ ἦτο Ἀμερικαν-
ὸς πολίτης, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν
οἱ Κομμουνισταὶ θὰ κατελάμβανον
τὴν Ἰταλίαν θὰ εὕρισκε καταφύ-
γιον εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ θὰ ἐ-
νήργει ὥστε ὁ Ἀμερικανικὸς Λα-
ὸς νὰ κηρύξῃ ἱερὸν πόλεμον κατὰ
τοῦ Κομμουνισμοῦ. Ὁ Πάπας εἰς
τὰς χεῖρας τῶν Κομμουνιστῶν ὅ,τι
δήποτε καὶ ἂν ὑφίσταται δὲν θὰ
εἶναι εἰς θέσιν νὰ συγκινήσῃ τὸν

Ἀμερικανικὸν Λαὸν διὰ νὰ κινη-
θῇ πρὸς βοήθειάν του. «Ἀλλ' ἂν
ὁ Πάπας εἶναι Ἀμερικανὸς καὶ ἐ-
κινδύνευε ἡ τὸ ἀξίωμά του ἢ ἡ ζωὴ
του τότε τὸ γεγονὸς τοῦτο θὰ
συνήγειρε τοὺς πατριώτας του ἀ-
νεξαρτήτως θρησκευτικῶν πεποι-
θήσεων. Καὶ κινητοποιημένη Ἀμε-
ρικὴ σημαίνει κινητοποιήσιν ὁλο-
κλήρου τοῦ ἀνὰ τὸν κόσμον χρι-
στιανισμοῦ. Αὐτὸ θὰ συνέτεινε εἰς
τὴν κήρυξιν ἱεροῦ πολέμου». Κα-
θὼς παρατηρεῖ τὸ περιοδικὸν
«Christian Century» ὑποψήφιος θε-
ωρεῖται ὁ Καρδινάλιος τῆς Νέας
Ἰόρκης Φ. Σπέλμαν. Ἀπὸ τὸ 1592
μέχρι σήμερον τὸν Παπικὸν θρόνον
κατέχουν πάντοτε ἰταλικῆς κατα-
γωγῆς Πάπαι.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Καθ' ἃ ἀναγράφουν αἱ ἐφημερί-
δες τόσον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς
Κάντερμπουργκ ὅσον καὶ ὁ Ἀρχι-
επίσκοπος τῆς Ἰόρκης, ἐξέφρασαν
τὴν ἀποδοκιμασίαν των διὰ τὸ κί-
νημα τῆς εἰρήνης μὲ τὸ ὅποιον
προσπαθεῖ ἡ Μόσχα νὰ καλύψῃ τὰς
πολεμοχαρεῖς τῆς διαθέσεις. Καὶ
οἱ δύο πριμᾶτοι τῆς Ἀγγλίας ἐ-
θεώρησαν τὸ ἔγγραφο πρὸς συνε-
τάχῃ εἰς τὴν Στοκχόλμην κατὰ τὸ
Συνέδριον τῶν ὑπὸ τῆς Μόσχας
ὀργανωμένων Πασιφιστῶν ὡς ἔγ-
γραφο ἀντιφάσεως.

Εἰς κήρυγμά του ἐσχάτως ὁ
γνωστὸς DEAN τοῦ Ἀγίου Παύ-
λου W. INGE, συγγραφεὺς θαυμα-
σίων θεολογικῶν ἔργων ἐχαρά-
κτηρισε τὸν Μαρτίνον Λούθηρον ὡς
τὸν πνευματικὸν πατέρα τοῦ Ἀ-
δόλφου Χίτλερ, διότι ἀπὸ τὸν Λού-
θηρον ἔλαβε ὁ Χίτλερ τὴν ἰδέαν
κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Πολιτεία δὲν
μπορεῖ νὰ κάμῃ λάθος, ἀρχὴ ἐπὶ
τῆς ὁποίας στηρίζεται τὸ σύστη-
μα τοῦ Φασισμού. Σχόλια τοῦ λό-
γου τούτου ἐδημοσίευσαν πολλὰ
περιοδικὰ Λουθηρανῶν προσπα-
θούτων νὰ ἀνατρέψουν τὰ ὅσα εἴ-
πε ὁ Ἀγγλικανὸς Ἱεροκήρυξ.

**ΒΟΗΘΕΙΤΕ ΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ**

4 ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ 1949-1950 ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ DIVRY

ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ. Νέον Παιδικόν Ἀναγνωστικόν διὰ τὴν β' ἢ γ' τάξιν ὑπὸ Ε. Κωνσταντοπούλου. 35 ἑξοχοὶ εἰκόνες ὑπὸ Εἰρ. Τζούγγρου. Ὑφός διηγηματικόν, γλῶσσα καλὴ δημοτικὴ. Πανόδ. \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Γ' Τάξεως «ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ», Ε. Κωνσταντοπούλου. Μόλις ἐκδοθὲν εἰς ὠραίαν δημοτικὴν, με λεξιλόγια, ποιήματα καὶ 70 καλλιτεχνικὰς εἰκόνας. Πανόδετον \$1.00

ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ καὶ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Γ. Πολυζωίδου. Ἱστορικὸν ἀναγνωστικὸν δ' ἢ ε' τάξεως. Εἰς ὁμιλουμένην γλῶσσαν, με 30 μεγάλας εἰκόνας, ποιήματα, κλπ. Πανόδετ. \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΚΑΙ-ΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Γ. Πολυζωίδου. Εἰς ὁμιλουμένην γλῶσσαν. Δ' ἐκδοσις με 30 ὁλοσελίδους εἰκόνας, διδάγματα, προσευχάς, κλπ. Σελίδες 96. Καλῶς πανόδετον. \$1.00

ΝΕΩΤΑΤΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ
ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ
DIVRY

Συνταχθέντα καὶ ἐκδοθέντα ἐν Ἀμερικῇ
διὰ τὰ Ἑλληνόπαιδα τῆς Ἀμερικῆς

ΟΛΑ ΕΠΙ ΑΡΙΣΤΟΥ ΧΑΡΤΟΥ - ΜΕ ΩΡΑΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ - ΚΑΛΩΣ ΠΑΝΟΔΕΤΑ - ΤΙΜΟΝΤΑΙ ΕΚΑΣΤΟΝ \$1.00

D. C. DIVRY, Inc., Publishers
293 Seventh Ave., New York 1, N. Y.

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ. Κωνσταντοπούλου, Τεύχος Α'. Τὸ πλουσιώτατον καὶ μεθοδικώτατον. Με 64 πολυχρόμας εἰκόνας. \$1.00.
ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ' ΤΑΞΕΩΣ «ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ». Ν. Βαβούδη. Τὸ μόνον ἐγκριθέν διὰ τὴν Δ' τάξιν. \$1.00
ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωίδου. Ἐκδοσις Γ', 1945. Με 100 ὥραιας εἰκόνας. \$1.00.
ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωίδου. Νέα ἐκδοσις με 26 ὁλοσελίδους εἰκόνας, προσευχάς, κλπ. \$1.00.
ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωίδου. Νεωτάτη ἐκδοσις Β', με πολλὰς ὥραιας εἰκόνας \$1.00.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. Κωνσταντοπούλου, Μέρος Β'. Τὸ ἰδεώδες Ἀναγνωστικὸν Β' Τάξεως, με 42 πολυχρόμας εἰκόνας. \$1.00.
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. Δημητριάδου. Ἐκδοθεῖσα χάριν τῶν ἐδῶ Ἑλλήν. σχολείων. \$1.00.
Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. Πολυζωίδου. Ἡ διδασκαλία τῆς πίστεώς μας εἰς 100 ἐνκόλα μαθήματα. \$1.00.
CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH. A Sunday School Primer. By Bishop Ger. Polyzoides. \$1.00.
ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. Πολυζωίδου. Ἐξηγεῖ ὅσα τελοῦνται εἰς τοὺς ναοὺς μας. Με εἰκόνας. \$1.00.

Ὅλα τὰ Σχολικὰ βιβλία DIVRY ἔχουν γραφὴ καὶ ἐκδοθὴ ἐπίτηδες διὰ τὰ Ἑλληνόπαιδα τῆς Ἀμερικῆς, τῶν ὁποίων ὁ θίος, ἡ ψυχολογία καὶ αἱ ἀντιλήψεις, καθὼς καὶ οἱ ὅροι διδασκαλίας, ὡς ὅλοι οἱ παιδαγωγοὶ συμφωνοῦν, διαφέρουν ριζικῶς τῶν ἐν Ἑλλάδι. Εἶνε ἐκδόσεις Ἀμερικανικαί, πλούσιαι, καλοτυπωμέναι, καλοδεμένοι, με ἀφθονίαν καταλλήλων εἰκόνων, πολυχρόμων εἰς τὰ βιβλία τῶν κατωτέρων τάξεων. Εἰδικαὶ ἐκπτώσεις παρέχονται εἰς τὰ Σχολεῖα. Ζητήσατε περιγραφικὸν Τιμοκατάλογον ἀπὸ τοὺς Ἐκδότας ὡς ἄνω.